

ZAPISNIK

s 15. SJEDNICE OPĆINSKOG VIJEĆA OPĆINE LASTOVO, održane 25. travnja 2023. godine, s početkom u 10:00 sati u uredu Općinske načelnice.

NAZOČNI vijećnici: Dino Katić, Marinela Kvinta Lešić, Rino Barbić, Carl Ivelja

NISU NAZOČNI: Nikol Škratulja, Gojko Antica

OSTALI NAZOČNI: Anita Jančić Lešić općinska načelnica, Antonia Frlan pročelnica Jedinstvenog upravnog odjela, Anita Lešić viša referentica za proračun i financije.

Predsjednik Dino Katić otvorio je sjednicu i pozdravio nazočne.

Predsjednik Dino Katić utvrdio je da su na sjednici nazočna četiri vijećnika i da Vijeće može pravovaljano odlučivati te je predložio sljedeći

DNEVNI RED:

1. Zapisnik sa 14. sjednice Općinskog vijeća
2. Godišnji izvještaj o izvršenju Proračuna Općine Lastovo za 2022. godinu
3. Izvješće o izvršenju Programa građenja komunalne infrastrukture Općine Lastovo za 2022. godinu
 - 3.1. Zaključak o usvajanju Izvješća o izvršenju Programa građenja komunalne infrastrukture Općine Lastovo za 2022. godinu
4. Izvješće o izvršenju Programa održavanja komunalne infrastrukture Općine Lastovo za 2022. godinu
 - 4.1. Zaključak o usvajanju Izvješća o izvršenju Programa održavanja komunalne infrastrukture Općine Lastovo za 2022. godinu
5. Izvješće o obavljenoj provjeri provedbe naloga i preporuka danih u reviziji učinkovitosti upravljanja i raspolaganja nogometnim stadionima i igralištima u vlasništvu jedinica lokalne samouprave na području DNŽ u 2017. i 2018. godini
6. Odluka o izmjeni Odluke o zakupu površina javne namjene
7. Odluka o preuzimanju nekretnina upisanih kao oblik društvenog vlasništva u vlasništvu Općine Lastovo – zgrada Općine Lastovo
8. Odluka o preuzimanju nekretnina upisanih kao oblik društvenog vlasništva u vlasništvu Općine Lastovo – Trg Lastovskog poklada
9. Odluka o preuzimanju nekretnina upisanih kao općenarodna imovina u vlasništvu Općine Lastovo – zk. uložak 1586
10. Zaključak – Volga Lešić
11. Vijećnička pitanja

Nakon obavljenog glasovanja, predsjednik Dino Katić utvrdio je da je jednoglasno (sa četiri glasa „za“) usvojen dnevni red.

AD 1. ZAPISNIK SA 14. SJEDNICE OPĆINSKOG VIJEĆA

Kako nije bilo rasprave predsjednik Dino Katić zaključuje raspravu i stavlja na glasovanje Zapisnik sa 14. sjednice Općinskog vijeća.

Nakon obavljenog glasovanja, predsjednik Dino Katić utvrdio je da se Zapisnik sa 14. sjednice Općinskog vijeća usvaja jednoglasno (sa četiri glasa „za“)

AD 2. GODIŠNJI IZVJEŠTAJ O IZVRŠENJU PRORAČUNA OPĆINE LASTOVO ZA 2022. GODINU

Predsjednik Dino Katić daje riječ Aniti Lešić višoj referentici za proračun i financije.

Anita Lešić: Iza nas je još jedna kalendarska godina i proračunska, što se tiče proračunske ja bih rekla da je to bila jedna ovako, jedna vrlo dobra godina jer smo imali prihode dosta veće nego u godini prije, u 2021. godini i veće nego što je i planirano, jer su neki prihodi došli u zadnji čas i bilo ih je nemoguće planirati. Svakako, na kraju 2021. godine imamo ostvareni višak prihoda, govorim sve u kunama jer je i izvršenje u kunama, od 1.000.316,00 kuna. Pošto smo iz 2021. godine prenijeli gubitak od 94.000,00 kuna na kraju 2022. godine sve ukupno imamo višak od 1.000.220,00 kuna.

Najveće povećanje je u okviru prihoda od poreza na dohodak bez obzira, koji je dohodak u pitanju, bilo da je to dohodak od plaći, dohodak od obrta, od iznajmljivanja ili od kapitala, najveći porast je ipak u porezu od kapitala. Ovaj višak od 1.000.200,00 kuna će se ukalkulirati u Rebalans koji ćemo imati na slijedećoj sjednici i rasporedit će se na neke rashode u toku ove godine, to je što se tiče viška prihoda.

Imamo nekoliko stvari koje se u rashodima nisu izvršile u 2022. godine, na primjer sanacija plaže u Skrivenoj luci, ali ta sredstva se kroz taj višak prenose u 2023. godinu i investicija se prenosi u 2023. godinu i nastaviti će se u 2023. godinu. Svi ostali rashodi su izvršeni u okviru planiranog, nema odstupanja, nema preskakanja da je potrošeno više nego što je planirano, niti da se potrošilo nešto što nije planirano Proračunom, sve je u okvirima plana Proračuna za 2022. godinu. To bi bilo ovako ukratko o stanju, rezime svega i ako nekoga zanima nešto više pa možemo po stavkama pričati.

Predsjednik Dino Katić daje riječ načelnici Općine Lastovo Aniti Jančić Lešić.

Anita Jančić Lešić: Ona je to obrazložila, imamo taj višak prihoda, dobro se puni Proračun i sve je bilo u redu, dio toga je tekuće, nešto je došlo, nije još potrošeno, sada se renovira plaža u Skrivenoj luci.

Carl Ivelja: Jesu li baš sada trenutno radovi u Skrivenoj luci u tijeku?

Anita Jančić Lešić: Da, zidarski radovi su pri kraju izvođač su Dubrovnik ceste, oni su kao podizvođače uzeli Komunalac d.o.o. koji će napraviti ove male zidiće i ove zanatske radove i kada Komunalac d.o.o. to završi, a završiti će vrlo brzo onda će oni doći i odraditi svoj dio koji je nasip ceste, asfaltiranje i ostalo.

Carl Ivelja: Znači ti iz vani još nisu došli.

Anita Jančić Lešić: Čekaju da oni završe da se maknu sa kamenim zidićima, ljeto ide i treba ih pogurati.

Dino Katić: Ja bih pitao Anitu što ona misli iz svoje perspektive, struke, imaš uvid u te stvari, jeli ovaj prihod splet nekih tržišnih okolnosti, slučajnih, ili možemo očekivati i u buduće barem približno takve prihode.

AD 3.1. ZAKLJUČAK O USVAJANJU IZVJEŠĆA O IZVRŠENJU PROGRAMA GRAĐENJA KOMUNALNE INFRASTRUKTURE OPĆINE LASTOVO ZA 2022. GODINU

Predsjednik Dino Katić stavlja na glasovanje Zaključak o usvajanju Izvješća o izvršenju Programa građenja komunalne infrastrukture Općine Lastovo za 2022. godinu.

Nakon obavljenog glasovanja, predsjednik Dino Katić utvrdio je da se jednoglasno (sa četiri glasa „za“) donosi

Zaključak o usvajanju Izvješća o izvršenju Programa građenja komunalne infrastrukture Općine Lastovo za 2022. godinu (u pritvku)

AD 4. IZVJEŠĆE O IZVRŠENJU PROGRAMA ODRŽAVANJA KOMUNALNE INFRASTRUKTURE OPĆINE LASTOVO ZA 2022. GODINU

Predsjednik Dino Katić daje riječ Antoniji Frlan pročelnici Jedinственog upravnog odjela.

Antonia Frlan: Ovo izvješće je o izvršenju Programa komunalne infrastrukture, isto sukladno Godišnjemu izvještaju sve planirane stavke su i realizirane u potrebnim iznosima.

Kako nije bilo rasprave predsjednik Dino Katić zatvara raspravu.

AD 4.1. ZAKLJUČAK O USVAJANJU IZVJEŠĆA O IZVRŠENJU PROGRAMA ODRŽAVANJA KOMUNALNE INFRASTRUKTURE OPĆINE LASTOVO ZA 2022. GODINU

Predsjednik Dino Katić stavlja na glasovanje Zaključak o usvajanju izvješća o izvršenju Programa održavanja komunalne infrastrukture Općine Lastovo za 2022. godinu.

Nakon obavljenog glasovanja, predsjednik Dino Katić utvrdio je da se jednoglasno (sa četiri glasa „za“) donosi

Zaključak o usvajanju izvješća o izvršenju Programa održavanja komunalne infrastrukture Općine Lastovo za 2022. godinu (u pritvku)

AD 5. IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ PROVJERI PROVEDBE NALOGA I PREPORUKA DANIH U REVIZIJI UČINKOVITOSTI UPRAVLJANJA I RASPOLAGANJA NOGOMETNIM STADIONIMA I IGRALIŠTIMA U VLASNIŠTVU JEDINICA LOKALNE SAMOUPRAVE NA PODRUČJU DNŽ U 2017. I 2018. GODINI

Predsjednik Dino Katić daje riječ Antoniji Frlan pročelnici Jedinственog upravnog odijela.

Antonia Frlan: Tijekom 2017. i 2018. godine je Državni ured za reviziju izvršio reviziju vezanu za upravljanje nogometnim stadionima i igralištima na području naše Županije. Tokom ovih godina su provjeravali jesmo li ispunili dane preporuke, imali smo tri preporuke i nije bilo naloga, preporuke su provedene, poduzimaju se aktivnosti radi upisa vlasništva nad nogometnim igralištima to nije do kraja realizirano, ostale su neke čestice koje su u vlasništvu Republike Hrvatske i zatraženo je darovanje nedavno za te čestice da bi se elaborat mogao

završiti pa onda ići u uknjižbu i da bi se moglo formirati igralište, ista je stvar i za groblje koje nije tu obuhvaćeno.

Carl Ivelja: A privatno zemljište je sve sređeno?

Antonia Frlan: Privatna zemljišta se mogu riješiti kroz elaborat proglašavanjem komunalne infrastrukture jednako kao što i za Baštu radimo, ali ako je nešto u vlasništvu države, država to mora darovati, ne može se riješiti na ovaj način.

Dino Katić: To je odluka vijeća o proglašenju komunalne infrastrukture?

Antonia Frlan: Da, tu Odluku imamo ali te čestice koje su ostale, dvije su za igralište, država ih mora darovati da bi se uključile u elaborat, da bi bila sve poslije jedinstvena čestica.

Rino Barbić: Privatnici onda što su imali tu zemlju su dali tu zemlju, kako to?

Antonia Frlan: S obzirom da je tu igralište postoji već dugi niz godina...

Rino Barbić: To znam, onda nitko ne traži nekakvu uslugu?

Antonia Frlan: Elaborat još nije završen, kada bude završen pa će biti na javni uvid pa ćemo dalje vidjeti hoće li se netko žaliti.

Rino Barbić: A ima li kakvih primjedbi, jeli netko već počeo oko toga?

Antonia Frlan: Za igralište ne.

Dino Katić: Ima nekakvih dobacivanja usput.

Antonia Frlan: Za igralište se nitko nije službeno javio, to je ukratko to.

Predsjednik Dino Katić zaključuje raspravu te se Izvješće o obavljenoj provjeri provedbe naloga i preporuka danih u reviziji učinkovitosti upravljanja i raspolaganja nogometnim stadionima i igralištima u vlasništvu jedinica lokalne samouprave na području DNŽ u 2017. i 2018. godini prima na znanje.

AD 6. ODLUKA O IZMJENI ODLUKE O ZAKUPU POVRŠINA JAVNE NAMJENE

Predsjednik Dino Katić daje riječ Antoniji Frlan pročelnici Jedinstvenog upravnog odijela.

Antonia Frlan: Ovu Odluku smo izmijenili prvenstveno da bi u nju dodali neke nove površine, a onda smo uskladili još neke stvari. U članku 5. gdje je navedeno koje se sve djelatnosti mogu iznajmljivati javne površine dodali smo da se za parkiranje vozila iz kojih se neposredno obavljaju, do sada je pisalo samo jednostavne ugostiteljske usluge i prodaja knjiga, odjevnih predmeta, posteljine, bižuterije i slično, dodali smo prodaja ribe, morskih plodova i slično i prodaja cvijeća, poljoprivrednih proizvoda i slično.

Dodali smo djelatnost za iznajmljivanje rent a car, jer se zadnjih godina pojavljuje potreba za iznajmljivanjem površina za ovu namjenu. U članku 6. u naselju Pasadur dodane su još 3 javne površine, plato 1, 2 i 3, na zelenoj površini lijevo od sidra.

Carl Ivelja: Zapadno od sidra treba reći, to je ispravnije, lijevo može biti i ovamo i onamo.

Antonia Frlan: Kada gledaš u sidro, može biti zapadno, možemo staviti zapadno ako hoćete. U članku 15. stavak 4. ovo riječ izvornik ili ovjerenu brišu se, ovo se odnosi na dokumentaciju koju je potrebno dostaviti prilikom prijave na javni natječaj, a obzirom na digitalizaciju nije potrebno da je izvornik potvrde, pogotovo naše dostavljen ponovno nama, pa da bi olakšali ljudima koji se javljaju, to smo makli.

Članak 21. stavak 1. broj 15. zamjenjuje se brojem 3., ovo se odnosi na zahtjeve koje ljudi podnose radi zauzimanja površine javne namjene, bilo je da su dužni podnijeti 15 dana prije zahtjev, u praksi to nije nikada tako, pa da ne bi bilo nepravilno, predlažemo da se zamjeni da su dužni podnijeti zahtjev 3 dana prije zauzimanja javne površine. Dalje, iznosi su svi preračunani iz kuna u eure po fiksnom tečaju, kada se već Odluka mijenjala ionako ćemo morati malo po malo sve Odluke prebaciti na eure, koje određuju neku naknadu. U članku 31. stavak 2. i stavak 3. se brišu, oni određuju zakupninu i ovo se odnosi na tržnicu Pjevor, predviđeno je da ukoliko su naša tri stola zauzeta da Jedinostveni upravni odjel može dozvoliti da postave svoje stolove za koje se naplaćuje dnevna zakupnina 20,00 kuna za stol, odnosno u zimskim mjesecima 10,00 kuna, međutim s obzirom da članak 36. i 37. propisuju isto zakupninu za javne površine, ali po m² što je i realnije jer ovo se odnosi na stolove koji bi trebali biti isti kao i oni naši, a uglavnom nisu teško je obračunati zakupninu i primjenjuje se uvijek ovo po m², tako da ovi stavci su višak i previše je zakupnina određeno na više načina, pa nekako da bude lakše izračunati i da je ravnomjernije i prema svima isto.

Članak 32. briše se, u njemu je određena zakupnina uz privatne poslovne prostore i one koje su već dodijeljene na javnom natječaju i ona je drugačija od zakupnina koje su u 37. članku, kada ljudi zakupljuju javnu površinu mimo svojih prostora, ispada da oni koji zakupljuju ispred svog poslovnog prostora plaćaju 10,00 kuna manje od onih koji zakupljuju samo javnu površinu i da bi se to isto uskladilo i da ne bi bilo razlike u plaćanju, predlažem Vam da se taj članak briše i onda bi se primjenjivalo za svih isto.

Dalje su isto samo kune pretvorene u eure i u prekršajnim odredbama su kune pretvorene u eure i još je ostao članak 39. stavak 2., kada se zakupljuju javne površine samo za na primjer jedan dan, ne izdaje se odobrenje, nego komunalni redar donosi uplatnicu, ovdje piše da ne može započeti korištenje javne površine prije uplate zakupnine, isto u praksi nije tako, a za slučaj da netko ne plati, kako bi komunalni redar znao kada može napisati kaznu kada je istekao rok za plaćanje onda smo stavili 3 dana od dobivanja uplatnice i nakon toga ako ne plati možemo dalje raditi, pisati kazne ili što već je potrebno.

Predsjednik Dino Katić otvara raspravu.

Dino Katić: Ove izmjene su donesene temeljem nekih službenih upita od strane građana?

Antonia Frlan: Misliš na dodavanje javnih površina?

Dino Katić: Da.

Antonia Frlan: Postoji interes za tim površinama, nje ni pravedno da su neke na natječaju, a da neke držimo dalje od natječaja, natječaj je tu da bi se ljudi javljali. Naravno u svakome trenutku, kao i prošle godine, bilo koja osoba može podnijeti zahtjev za neku površinu koja nije tu, ali je dobro da one površine za kojima postoji interes da su u Odluci.

Carl Ivelja: Što je sa površinom koju sada uređuje Toni Vodanović? Jeli izašao natječaj za tu površinu?

Anita Jančić Lešić: Ona čestica zemlje je dosta velika i na jako atraktivnoj lokaciji i tamo smo stavili da se može nekoliko ljudi javiti, pošto postoji prostora tako da omogućimo ljudima da se jave i tamo, bilo bi idealno kada bi svi koji planiraju prodavati tamo povrće i tako dalje, kada bi se formirala jedna ne mogu reći tržnica, ali kada bi sve bilo na jednom mjestu.

Nisam za to da ljude prisiljavamo da budu na određenom mjestu, ljudi sami izaberu svoje mjesto, a pogotovo za ove male štandove koji se mijenjaju iz dana u dan, ljudi to prilagode, bilo bi dobro da svi rade od 01.svibnja do 01. listopada to znači da je sezona super. Tamo je predviđeno tri placa.

Carl Ivelja: Tri placa, jeli imaju tri priključka za struju i priključka za vodu?

Anita Jančić Lešić: Ovako, prije godinu i po dana podijeli smo zahtjev za priključak, da se preko ceste napravi priključak i da se tamo napravi nekoliko priključaka da svi koji bi eventualno tamo koristili imaju pravo na priključak i da njihove struje budu odmah razdvojene, da se tamo može javiti netko tko prodaje povrće pa mu treba žarulja dva sata dnevno, a drugi radi palačinke i vuče 4kw struje 12 sati dnevno. Uglavnom, kada Elektrojug stavi ormarić, Općina će kupiti 3 podpriključka, tako da ako se jave trojica svaki će dobiti svoj priključak.

Carl Ivelja: A što se tiče vode?

Anita Jančić Lešić: Vodu nismo još rješavali, nije to baš toliko ni jednostavno.

Antonia Frlan: Naše javne površine inače i nemaju priključak struje i vode, to što će ova imati to će joj biti plus.

Anita Jančić Lešić: Zato što joj je blizu priključak, preko ceste, ali generalno ovi što postavljaju svoje štandove nemaju priključak za struju i vodu i nema potrebe.

Carl Ivelja: Ali tamo i ne treba biti štand, može biti nešto drugo ,zašto ste namijenili taj prostor, biti će nekakvi ugostiteljski objekt koliko vidim, a druga dva placa mogu biti bilo što, može li opet biti ugostiteljski objekt?

Anita Jančić Lešić: Može i ne mora, može prodavati povrće, može parkirati aute.

Antonia Frlan: Navedeno je više namjena.

Carl Ivelja: Hipotetski mogu biti još dva ugostiteljska objekta.

Anita Jančić Lešić: Teoretski može, ali to su tereni gdje ljudima moramo omogućiti ako imaju interes dati neku ponudu da imaju mjesta, hoće li netko prodavati povrće ili palačinke ili imati ugostiteljski objekt ili iznajmljivati aute ili bilo što, mislim da je ponuda tko god dođe dobra, da nitko nije višak i da je sve potrebno, ne može se sve uvijek predvidjeti i onda kada vidiš da ti je nešto potreba, treba se proširiti.

Carl Ivelja: Htio sam reći mislim da je krivi način, započeto je krivo, nastavilo se krivo i krivo će završiti, zapamtite da će to završiti krivo. Bit će priključak na Općinu jeli tako?

Anita Jančić Lešić: Da.

Carl Ivelja: Općina je prvo trebala staviti priključak vode i struje i onda natječaj, a vidim ovdje se događa skroz drugačije, privatna osoba uređuje to.

Anita Jančić Lešić: Ne uređuje to privatna osoba, to uređuje HEP.

Carl Ivelja: Ne, govorim o objektu, a još nije izašao natječaj.

Anita Jančić Lešić: Prošle godine je Kristijan sklopio Ugovor da će tamo napraviti kućicu, on je malo samoinicijativno proširio onu nadstrešnicu, to će i platiti i mi smo pošto smo vidjeli da je interes, da se daje veća ponuda na Pasaduru zatražili prije prošlog ljeta zahtjev da se priključak struje izvede, da tko god želi može se javiti i evo tek sada se priključak izvodi, godinu i po dana čekamo da se priključak izvede preko ceste.

Antonia Frlan: Prošle godine je on dobio tu površinu na svoj zahtjev, nije bilo na natječaju, tek će sada nakon što se donese ova Odluka ta površina moći ići na natječaj. On je znao da to ne može dobiti duže od godine dana i da mu se ne može garantirati da će to dobiti slijedeće godine ili bilo koje iduće i bio je svjestan rizika koji preuzima.

Carl Ivelja: Ali nije samo on riskirao tu, riskira i Općina. Na koji način riskira Općina? Evo, ja ću se sada javiti na taj natječaj i ponuditi ću više nego on, hipotetski govorim.

Antonia Frlan: Ma sve je jasno.

Carl Ivelja: On gubi prostor, on sada može meni prodati to što je napravio, ja ne moram uzeti, on može to razbiti i jednu godinu se opet neće tamo raditi i tko to plaća? Općina neće zaraditi.

Anita Jančić Lešić: Nije, imamo tri prostora.

Carl Ivelja: Ja govorim samo o jednom prostoru sada, ja govorim točno o Kristijanu, kriv je taj način.

Anita Jančić Lešić: A kako izbjeći takvo nešto?

Carl Ivelja: Jednostavno, Općina je trebala zatražiti priključak za struju i vodu, napraviti natječaj imamo tri prostora, predviđeni su prostori za to, to i to i tko investira više taj dobiva.

Anita Jančić Lešić: To će se sada dogoditi.

Carl Ivelja: To će se sada dogoditi da, ali će se dogoditi možda i ovo što ja govorim, da ću se ja javiti i ponuditi više nego netko drugi i on može napraviti što želi sa onime jer to je njegovo, to nije njegova zemlja, ali je njegov objekt, on je stavio tamo kamen, drvo uložio je puno rada tamo.

Anita Jančić Lešić: Na svoj rizik, nitko mu nije kriv.

Carl Ivelja: Na Općinski rizik, ako sada on izgubi prostor, a ne dobije ga Rino koji će se tamo javiti na natječaj, on će srušiti onaj prostor i ovo ljetu Općina neće dobiti novce, jer neće ga iznajmiti nikome, to sam htio reći i to ne možete pobiti.

Anita Jančić Lešić: Ali to ne možeš nikada spriječiti da netko nabija cijene...

Carl Ivelja: Mogli ste spriječiti da ste išli normalnim putem.

Antonia Frlan: Ali Općina na drugim površinama ne postavlja struju i vodu.

Carl Ivelja: Ali ovdje mora postaviti vodu i struju.

Antonia Frlan: Jer postoji interes jer je netko ulagao toliko, ali to je isto kao da na bilo koju drugu javnu površinu netko sada uloži puno novaca, zna da mu to nije garancija za godinu, to nije poslovni prostor ne dobiva ga na 5 godina, nego na godinu dana maksimalno.

Carl Ivelja: Ako ga dobije.

Marinela Kvinta Lešić: Jeli konkretno navedeno za što su predviđeni ti prostori i što se može tamo obavljati? Mogu li ja tamo naprimjer popravljati gume?

Antonia Frlan: Ne možeš.

Marinela Kvinta Lešić: Pitam za sve tri površine.

Carl Ivelja: Zar ne bi bilo žalosno da taj mali ne dobije taj prostor, a po meni smo mi krivi, ne on.

Marinela Kvinta Lešić: Po meni, drago mi je da on radi i da ima još 100 prostori, ali ono što je on napravio je malo po Zakonu previše za to što mu Općina nudi. On će tamo dobiti vodu kad-tad, ali nema septičku jamu, on nema WC, svi ti ljudi će dolaziti u moj WC. Imat će tamo ugostiteljski objekt sa 5 do 10 stolova, kao i svi drugi ugostiteljski objekti, ali mislim da taj prostor nije predviđen.

Antonia Frlan: Za crnu jamu.

Carl Ivelja: Misliš nema uvjete?

Marinela Kvinta Lešić: Nema uvjete za ono što je on zamislio, na teret je svih nas i susjeda i kafića do, tu će biti puno problema u daljnjemu životu svih nas na Pasaduru.

Carl Ivelja: To je isto kao Trg Lastovskog poklada, koja je odlična ideja, međutim pošlo se krivim putem, oduzela se zemlja, prošla je cesta preko moje zemlje, prošla je cesta preko tuđe zemlje, tu je nastao po meni krivi spoj. Prvo, ljudi radimo to, to i to, evo vam kako izgleda idejni projekt to je lijepo nešto za Lastovo i sada će se netko buniti netko neće.

Antonia Frlan: Svi su dali pravo građenja za Trg.

Carl Ivelja: Svi su dali?

Marinela Kvinta Lešić: On tamo nema vode, on će izvaditi tamo 10 stolova, stalno će biti problema sa time, onaj plato nije napravljen bez veze.

Antonia Frlan: Dobro, što predlažete?

Marinela Kvinta Lešić: Ja ne znam što predlažemo, kad već treba početi raditi za mjesec, dva.

Anita Jančić Lešić: Što predlažemo? Mislim da su ovo sve privremena rješenja, ono što je tamo napravljeno izgleda kao nešto što je fiksno, a ono je u statusu kao bilo koji drugi štand.

Marinela Kvinta Lešić: Ne možete reći da je fiksno, kada će tamo doći 10 stolova sa stolicama, to podrazumijeva neke druge uvjete.

Anita Jančić Lešić: To izgleda kao da je fiksno, to sam rekla.

Marinela Kvinta Lešić: Izgleda da je fiksno, ali namjera je totalno drugačija, što znači da bih ja trebala napisati zabranjeno korištenje WC u objektu 100 m, realno gledajući tu će biti puno problema kada to počne. Meni je drago da mali radi i da tamo ima još 10 objekti, konkurencija je super, došlo bi još ljudi na Pasaduru i kod mene i kod njega.

Anita Jančić Lešić: Koja je krajnja ideja, ono što bih ja voljela napraviti hoću li uspjeti u tome ne znam. Ona parcela je Opće narodna imovina, Općina Lastovo je pokrenula postupak za knjiženje te parcele, nismo za sada uspjeli, ako bude sreće uknjižit ćemo je. U onome trenutku kada to bude parcela na nivou Općine Lastovo, ja bih voljela tamo napraviti jedan Projekt javne površine, sva naša naselja se grade neplanski, tako se gradilo zadnjih 50 godina.

Mi smo dugi niz kuća, ali to nije naselje, nema ni jednog centra gdje bi se ljudi smjestili. Ta parcela je vrlo atraktivna i da se tu napravi, ali onda tu treba napraviti projekt i onda treba napraviti ovo što vi govorite, kao dućan, tržnica, restoran, frizerski salon, pekara, park, dječje igralište, razumijete da to bude jedan centralni dio okupljanja na Pasaduru, to je ideja te parcele.

Kada je uknjižimo možemo raditi projektnu dokumentaciju, dok je ne uknjižimo ne možemo.

Carl Ivelja: Onda smo je trebali prvo uknjižiti.

Anita Jančić Lešić: Plus minus beskonačno, ovo su sve privremene stvari

Carl Ivelja: Za koliko se nadate da ćete dobiti?

Antonia Frlan: Ta čestica se neće tako lako uknjižiti.

Anita Jančić Lešić: Ovo mi je odbijeno, pa ide rok, ide žalba i evo sad se uknjižilo na nešto. To je proces koji ne ovisi samo o nama, mi ga guramo najviše i u onom trenutku kada bude Općinsko u tom trenutku možemo raditi projektnu dokumentaciju.

Carl Ivelja: Kako ćete naplaćivati najam ako nije vaše zemljište, kako ćete izdati natječaj?

Antonia Frlan: Vanknjižno je.

Anita Jančić Lešić: Vanknjižno je vlasništvo koje nije sto posto uknjiženo, a nema drugog vlasnika.

Carl Ivelja: A ne zna se hoće li biti 100% Općina vlasnik?

Anita Jančić Lešić: Daj molim te, znaš koliko je tih paradoksa na svijetu?

Carl Ivelja: Znam da ih je bilo do sada milijardu.

Antonia Frlan: Nije paradoks, Općina upravlja i s onim što joj je u vanknjižnom vlasništvu, čak je ovlaštena raspolagati s nečim što je u vlasništvu Republike Hrvatske, ništa ne radimo mimo svojih ovlasti niti onoga što ne smijemo.

S ovom česticom je malo veći problem za upisati se, pa nitko ne može reći kada će se to realizirati i na koji način.

Carl Ivelja: U čemu je problem u odnosu na druge parcele?

Antonia Frlan: Zato što za nju se ne može dobiti lokacijska informacija koja će se sa sigurnošću reći koje je bila namjene ta čestica 1994. godine, pa kako budemo dalje radili pitanje je hoćemo li se uspjeti uknjižiti tim putem ili ćemo morati tražiti ponovo tabularnu od države s kojom ćemo opet imati problem, jer će država reći nismo mi vlasnici i nećemo izdati tabularnu, svaka čestica ima neki svoj problem.

Anita Jančić Lešić: Ono što je bilo u građevinskom zemljištu prije 1994. godine, Općina se ima pravo uknjižiti na društveno, javno ili Narodni odbor Općine Lastovo, znači razni vlasnici. Ta parcela je u tome statusu, međutim ured koji izdaje potvrdu dali je to građevinsko 1994. godine ili nije, nema te informacije i to imamo za nekoliko parcela problem, koje su prodane i koje se koriste.

To su sve nezgodni problemi kod rješavanje imovinsko pravnih odnosa, mislim da svi imamo doma imovinsko pravne odnose i da svi znamo kako to ide, tako ima i Općina, nešto se može riješiti brzo, nešto se treba naći način na koji će se riješiti, ali u svakom slučaju mislim da je to jako dobra ideja da se to riješi čim bude moguće i izvedivo i da se napravi projektna dokumentacija i da tamo zajednički osmislimo jedan prostor koji bi dao jednu kvalitetu naselju Pasadur. Ovo su sada privremene stvari, zašto bi sada gubili tri godine najma, ponude na plaži zato da bi čekali da se riješe imovinsko pravni odnosi, da to čekamo ne znam gdje bi došli.

Dino Katić: Pasaduru je potreba ta jedna površina javne namjene, isto kao što je potrebna i Zaklopatici.

Anita Jančić Lešić: Ja mislim da bi vi s Pasadurom trebali biti oduševljeni.

Carl Ivelja: Ja sam oduševljen, samo sa načinom nisam oduševljen jer se sve radi s brzim sistemom.

Anita Jančić Lešić: Sada ću ti reći zašto, prije se definiralo tim Pravilnikom točno lokacije gdje će se davati mjesta za štandove i gdje će ljudi stajati. Definirano je pod lipe i još neka mjesta, međutim Općini se prijašnjih godina vrlo često ljudi javljali koji se sjete „ja bih tamo pod bor“, a to nije predviđeno Pravilnikom i nije im se moglo dati.

Pošto naš otok ima strahovito malu ponudu za turiste i mali broj ljudi se uopće upušta u to da nešto prodaje, a potreba je radi turista da postoji ponuda.

Kada izađe natječaj, a ja bih htjela neko mjesto koje nije predviđeno natječajem i kada se čovjek javi i on bi na neko drugo mjesto, jer mu tu više odgovara jer je više jahti, da se

ljudima onda odobri bez da je to navedeno taksativno, jer ne možeš nikada navesti taksativno jer onaj koji prodaje će svakako bolje procijeniti.

Carl Ivelja: Ja se slažem.

Anita Jančić Lešić: Ali odnosi se na javne površine, odnosi se na ove djelatnosti koje su tu.

Dino Katić: Tebi nitko ne može pobiti tvoje argumente, ti si u pravu teoretski gledano.

Anita Jančić Lešić: Da, zato je to dozvoljeno.

Carl Ivelja: Imao je Tonči Škratulja svojedobno jedan objekt, 10m udaljen i tu je postojala struja, do tu je došla struja.

Anita Jančić Lešić: Da, i sada je tamo, ormarić je tamo.

Antonia Frlan: Pa od tamo je sada struja i povučena.

Carl Ivelja: Od tu je povučena struja?

Anita Jančić Lešić: Da.

Carl Ivelja: Zašto se tamo nije napravio taj objekt, moglo se i tamo napraviti, tko je vlasnik te parcele?

Antonia Frlan: To je sve u natječaju.

Carl Ivelja: Jeli to isto države?

Anita Jančić Lešić: Granica pomorsko dobro, granica ceste i znaš što će ti onda čovjek reći? Tu mi je sunce tu ti ja ne mogu stati, ne možeš ti nekome reći stani tu, on će stati 20m dalje pod bor tu mi je hlad, ne možeš u kvadrat.

Antonia Barbić: Ta površina se isto uzima u zakup svake godine, to ćete vi znati bolje nego ja, jeli tako?

Carl Ivelja: Ne uzima se, kiosk je bio više tamo prema mojoj kući.

Anita Jančić Lešić: Uzima se za povrće.

Carl Ivelja: Ali ne točno na toj lokaciji, malo dalje.

Anita Jančić Lešić: A on se makne pola metra, dva metra.

Dino Katić: Ovo što je rekla načelnica da je slaba ponuda, ali ja bih to okrenuo na drugi način. Nije slaba ponuda nego jednostavno nemamo tu kulturu i nemamo u ljudstvu potencijala da se da ponuda, nas je sve manje i manje i zbog tog razloga se na inicijativu pojedinaca kreće u ovakve stvari. To su okolnosti Lastova i onda dolazimo do tih dubioza o kojima ti govoriš i sad si iznio teoretski potpuno ispravno, ali da je Općina pošla na tu varijantu bez inicijative, bez da je znala.

Carl Ivelja: Ja načelno nisam protiv toga prostora. Bio sam u Pomeni na Mljetu, svaka kuća je kiosk, restoran, svaka kuća radi i funkcionira.

Dino Katić: A jeli to planiranje Općine ili inicijativa građana.

Carl Ivelja: To su privatna zemljišta.

Anita Jančić Lešić: Mislim da Općina nikada ne može dobro procijeniti, Općina može procijeniti što bi bilo dobro, međutim uvijek ljudi koji se s nečime žele baviti, oni znaju bolje neke plusve i minuse nekog prostora i oni će se prilagoditi. Stoga je malo bezveze da mi kažemo ovdje ćemo dati 6m², tamo 8m² i onda netko traži i ako nema prepreke se odobri, to je privremeno rješenje, bilo bi lijepo kada bi se u svakome naselju moglo napraviti jedan plan i da to bude sve tu, da bude igralište i ostalo.

Carl Ivelja: Ja se samo nadam da se neće nitko javiti osim Kristijana za tu površinu.

Anita Jančić Lešić: On je išao na svoj rizik, meni bi bilo žao, ali ja mu tu ne mogu pomoći.

Marinela Kvinta Lešić: A ovo dalje što će se dogoditi, to nije kriva ni Općina, to je već privatni neki problem.

Dino Katić: To već spada u neku drugu domenu.

Predsjednik Dino Katić zaključuje raspravu i stavlja na glasovanje Odluku o izmjeni Odluke o zakupu površina javne namjene.

Nakon obavljenog glasovanja, predsjednik Dino Katić utvrdio je da se jednoglasno (sa četiri glasa „za“) donosi

Odluka o izmjeni Odluke o zakupu površina javne namjene (u prilogu)

AD 7. ODLUKA O PREUZIMANJU NEKRETNINA UPISANIH KAO OBLIK DRUŠTVENOG VLASNIŠTVA U VLASNIŠTVU OPĆINE LASTOVO – ZGRADA OPĆINE LASTOVO

Predsjednik Dino Katić daje riječ Antoniji Frlan pročelnici Jedinственog upravnog odijela.

Antonia Frlan: Ovom Odlukom preuzimaju se čestice koje su u zemljišnoj knjizi upisane kao neke od oblika društvenog vlasništva, s pravom upravljanja Narodni odbor Općine Lastovo ili Narodni odbor Lastovo, prema Zakonu Općina će se moći upisati na njih nakon što prikupimo svu potrebnu dokumentaciju obzirom da se ovo nedvojbeno nalazilo u građevinskom području 1994. godine. Kada se uknjižimo na te čestice, dobili smo uporabnu dozvolu za Općinu i onda će biti lakše ucrtati Općinu u katastar i zemljišnik da Općina konačno postane vlasnica svoje zgrade.

Anita Jančić Lešić: Ovo su velike stvari, svi znamo tu problematiku i da se zgrada gradila 1930.godine i nikada nije riješeno vlasništvo zemljišta do kraja i te zgrade nisu nelegalne, one su stvarne, njihovi vlasnici su vanknjižni vlasnici.

Međutim, sa tim zgradama se ne mogu dobiti nikakva sredstva za uređenje od nikoga, mi imamo pravo uređivati tu zgradu i moramo. Ona je legalna ali da želimo dobiti bilo kakva

sredstva ne možemo i Općina Lastovo ima puno takvih zgrada, takva je Osnovna škola, ambulanta, ovo je sada proces rješavanja stvari koji traje, koji nije lagan ni jednostavan, ali idemo najviše što možemo.

Carl Ivelja: Što se tu rješava? Zgrada Općine, Sala, jeli to isto tu?

Antonia Frlan: Ne, Plesna sala je u postupku legalizacije zgrade.

Carl Ivelja: A kino sala?

Antonia Frlan: To je riješeno, mi smo vlasnici 1/1, mislila sam da mislite na Plesnu salu. Kino sala se legalizirala u prvom postupku, a ovo bi se riješilo ovako, ove neke čestice zahvaćaju dio gornje bašte, ali su uglavnom ovo sve čestice na kojima leži bar dio zgrade Općine.

Carl Ivelja: Mislio sam na taj cijeli kompleks, zgrada Općine i Kino sala.

Antonia Frlan: Kino sala je riješena, ovo su čestice ispod Općine, a plesna sala će se riješiti drugim putem.

Carl Ivelja: A dolje plesni podij u Bašti?

Anita Jančić Lešić: Za Baštu radimo elaborat i trenutno je pri kraju, pa da se uknjiži i to.

Carl Ivelja: A škola, ambulanta?

Anita Jančić Lešić: Ambulanta se radi, imamo problem sa urbanističkim planom, školu još nismo počeli raditi.

Carl Ivelja: Zašto?

Anita Jančić Lešić: Škola bi trebala krenuti u taj proces.

Carl Ivelja: Zašto?

Marinela Kvinta Lešić: Svojom inicijativom.

Antonia Frlan: Ma možemo i mi.

Carl Ivelja: Zgrada škole je čija?

Anita Jančić Lešić: Ničija.

Carl Ivelja: A čije bi trebalo biti? Osnivač škole je županije?

Anita Jančić Lešić: Ovo je Općina, to je stvar koju bi trebale Općina i Škola raditi zajedno i elaborati se rade trenutno za groblje, za nogometna igrališta, ambulantu, Baštu, za ovu zgradu i za putove, Općina će i u to krenuti.

Dino Katić: Odluka je takva da je ovo prioritet, Bašta je prioritet u odnosu na Školu.

Anita Jančić Lešić: Škola treba sada biti prioritet, s obzirom da će u školi ići ova cijelo dnevna nastava kroz par godina i za školu treba riješiti imovinsko pravne odnose da bi se moglo ulagati u to, da bi se mogla riješiti kuhinja i ostale stvari.

Carl Ivelja: Mislim da bi to bilo dobro napraviti odjednom zajedno.

Anita Jančić Lešić: Treba naći geodeta koji će ti to napraviti.

Carl Ivelja: Isti geodet koji je radio Baštu i Općinu, može doći odraditi i školu.

Antonia Frlan: Ali sve zahtijeva određeni posao, nemoguće je voditi 15 postupaka za drukčije zgrade, još nismo ništa ni doveli do kraja, samo ćemo se zatrpiti novim poslom, a nismo još dovršili započeto.

Carl Ivelja: Onda sada pitam, ima li se namjera?

Anita Jančić Lešić: Naravno da se ima namjera.

Carl Ivelja: Bez te zamjerke, škola bi trebala sama, trebala bi ambulanta sama.

Anita Jančić Lešić: Oprosti, mi smo napravili više elaborata nego zadnjih 30 godina zajedno, u ovih godinu i po dana i sada zašto nije ovo, zašto nije ono.

Carl Ivelja: Samo ne želim čuti zamjerku, ne prija mi uhu škola može sama to pokrenuti, može i ambulanta sama pokrenuti, ambulanta je isto Općinska ako se ne varam.

Anita Jančić Lešić: Ambulanta je Općinska, a vodi je neko iz vani i ja baš ne bi prepuštala nekome iz vani, a školu vode naši pa se oni mogu malo pobrinuti oko svoga, a firmama iz vani ne bi dala.

Carl Ivelja: Školu sada vodi netko, sutra će voditi netko drugi i škola je naša, škola je Lastovska.

Anita Jančić Lešić: Ja sam već razgovarala o tome i imam jedan stari projekt renoviranja škole, sve ono što se radi unutra, ako su to državna sredstva i ako su to unutrašnji radovi gdje se ne mijenjaju vanjski gabariti i ne mijenjaju se namjene, unutar škole se stvari mogu popravljati bez obzira što je vanknjižno vlasništvo, a ako se idu raditi vanjski gabariti, promjene i namjene onda moraš imati vlasništvo i financiranje.

Antonia Frlan: Mi ni ne znamo čije je to vanknjižno vlasništvo, škole ne može biti, ili Općine ili županije ili države.

Anita Jančić Lešić: Mi bi se trebali pobrinuti da to bude Općinsko ili da to bude ustanove škole, mislim da bi to bio interes nama na Lastovu, ukoliko Zakon drukčije odredi.

Dino Katić: Možemo li zaključiti da se krene, da se ispita ta situacija, da ako Vijeće smatra to za prioritet?

Antonia Frlan: A ne mislite li da bi trebalo prvo nešto završiti do kraja?

Carl Ivelja: Ja mislim da bi trebali završiti do kraja kada ste započeli, ali ste mogli staviti sve u jednom potezu rješavati, kao što ste stavili legalizaciju Kino sale, Bašte.

Antonia Frlan: Ova dolje Kino sala je legalizirana 2018. godine, zahtjev za legalizaciju Plesne sale je predan 2018. godine i evo još nije došlo pravomoćno Rješenje.

Carl Ivelja: Ide sve presporo, zato treba raditi odmah, škola odmah treba, jer će se ispostaviti nekakav problem onda, jer će se ispostaviti da je vlasnik školskog dvorišta neka privatna osoba, koja ne ustupa svoju zemlju, pa ćemo se tužiti, pa nećemo moći dobiti nekakav projekt, nećemo moći proširiti školu.

Anita Jančić Lešić: Radi se maksimalno na tome.

Marinela Kvinta Lešić: A sada je odjednom toliko puno toga, da se sve ne može riješiti odmah.

Carl Ivelja: Znam, ali treba razmišljati, razmišlja svatko lukavo na svoj način i tako dalje, želi „s jednim tirom ubiti dva zeca“, razmišljajmo i mi tako i jeftinije bi bilo.

Anita Jančić Lešić: U kojem smislu?

Carl Ivelja: Uzmeš jednoga geodeta da ti u jednom navratu izmjeri dvije čestice, naplatiti će ti manje.

Anita Jančić Lešić: Nije problem izmjera, izmjera ti ide brzo, a elaborati traju dugo jer su to užasno komplicirane stvari. Tu su čestice koje ne postoje, čestice koje su duple, koje su recimo državne, koje su se pojavile na igralištu, da nema toga već bi bilo uknjiženo, sve su to procesi koji traju, procesi se rade i radi se jako puno.

Carl Ivelja: Kao što se zna tko je vlasnik zemljišta ovdje, zna se tko je vlasnik zemljišta na kojem je izgrađena Općina 1930. godina, tako se može dogoditi da jednog dana iskrсне neki vlasnik za kojega nemamo pojma da je vlasnik zemljišta na kojem je izgrađena škola, bolje to odmah znati, neke je informacije bolje odmah znati, imati ćemo problem u tome i tome, nismo provjerili, ne znamo stanje.

Anita Jančić Lešić: Nije stvar u tome.

Carl Ivelja: Kasnimo mi 70 godina.

Dino Katić: Ovo da se riješilo prije 10 godina, sada bi već imali projekte.

Carl Ivelja: Čudi me da je Italija to napravila.

Dino Katić: A slušaj i to je bio režim svoje vrste, nisu ni oni puno pitali.

Carl Ivelja: Dali se ovo zemljište odnosilo samo na ovo što smo sada spomenuli zgrada Općine, Bašta?

Antonia Frlan: Ova Odluka? Ova Odluka se odnosi samo na čestice na kojima leži zgrada Općine.

Anita Jančić Lešić: Ova Odluka, a sada je druga.

Dino Katić: Plesna sala i onaj prostor kompletan do?

Antonia Frlan: Plesna sala će se legalizacijom riješiti, zgrada, a nismo sada dirali gornju Baštu, jer tamo je i Ministarstvo obrane i ima svega, kompliciranije je i ako se ide rješavati samo ovo sada ovo bi se moglo riješiti, a ako ubacujemo dodatne probleme onda će sve stati.

Predsjednik Dino Katić zaključuje raspravu i stavlja na glasovanje Odluku o preuzimanju nekretnina upisanih kao oblik društvenog vlasništva u vlasništvu Općine Lastovo – Trg Lastovskog poklada.

Nakon obavljenog glasovanja, predsjednik Dino Katić utvrdio je da se jednoglasno (sa četiri glasa „za“) donosi

Odluku o preuzimanju nekretnina upisanih kao oblik društvenog vlasništva u vlasništvu Općine Lastovo – Trg Lastovskog poklada (u privitku)

AD 9. ODLUKA O PREUZIMANJU NEKRETNINA UPISANIH KAO OPĆENARODNA IMOVINA U VLASNIŠTVU OPĆINE LASTOVO – ZK. ULOŽAK 1586

Predsjednik Dino Katić daje Antoniji Frlan pročelnici Jedinственog upravnog odijela.

Antonia Frlan: Ovdje je samo jedna čestica na koju je upisana općenarodna imovina s pravom upravljanja Narodni odbor Općine Lastovo, u posjedu je privatna osoba koja je bila i pokrenula pojedinačni ispravni postupak, Općina se usprotivila tome kao vlasnica. Općina bi se mogla upisati na ovo putem kojim se upisala i na druge nekretnine gdje su posjednici na primjer crkva ili neke druge fizičke osobe.

Kako je upisana Općina kao vlasnica ili kako je upisana privatna osoba kao posjednik, ne znam, samo znam da je to građevinsko područje i da Općina ima mogućnost upisati se.

Carl Ivelja: Ima li ta privatna osoba zakonsko pravo uknjižiti se na to zemljište, ako je u posjedu? Pitanje je koliko je u posjedu, možda je u posjedu dvije godine, a možda je u posjedu 100 godina.

Antonia Frlan: Zato Vam i govorim, ona vodi pojedinačni ispravni postupak, ja sam čak odvjetnicu i obavijestila da će se ova Odluka možda i donijeti na Općinskom vijeću, da će biti predložena tako da je upoznata, postupak će se svakako voditi, upisat će se tko bude ostvarivao svoja prava.

Carl Ivelja: Dali posjednik obrađuje cijelu tu česticu, u kojem smislu on posjeduje? Drži nešto, obrađuje, jeli to vrt?

Antonia Frlan: Ne znam točno kako je obrađuje ni što drži, to je čestica koja točno počinje gdje je betoniran trg Lastovskog poklada prema ulici Gornja luka.

Anita Jančić Lešić: Ono što je Općina dužna raditi je da sve ono što je Narodni odbor ovako ili onako prevede u svoje vlasništvo. Hoće li netko ako je tu privatna osoba, nekim Zakonom to od Općine preuzeti, bez obzira ako postoji neka čestica i bila ona Općinsko vlasništvo ili

društveno, mi moramo riješiti da bude Općinsko. Hoće li nekim sudskim sporom tu česticu Općina izgubiti to mi ne možemo znati, ako neki privatnik ima pravo dobiti tu česticu, on će je dobiti i mi ćemo je izgubiti i tu nije problem, ali smo dužni vlasništvo koje ne postoji, jer sada ne postoje Narodni odbori, društveno vlasništvo i mi smo dužni prevesti to u vlasništvo Općine, s tim se ne preiudicira da je to možda njegovo vlasništvo, to mi ne možemo znati.

Carl Ivelja: Moguće da je.

Anita Jančić Lešić: Ne ulazimo uopće u to, samo društveno vlasništvo ne postoji, nasljednik je Općina Lastovo i idemo prevest na Općinu Lastovo. U ovom trenutku ako netko podnese sudski spor i utvrdi se da je to njegovo zbog neke greške, a Bože moj, to će se događati.

Carl Ivelja: Što će se dogoditi, ako taj posjednik se uknjiži na to zemljište, a to zemljište je uzurpirano od strane Općine, odnosno izgrađeno je nešto na to zemljište?

Antonia Frlan: Sada trenutno nije izgrađeno.

Carl Ivelja: Onda će nastati nekakav pravni postupak ili dogovor neki sa tim posjednikom, možemo se dogovarati sa tim posjednikom, on ima prava dapače. Narodni odbor, što je to Narodni odbor?

Antonia Frlan: Općina Lastovo mu je pravni sljednik.

Carl Ivelja: U ovom slučaju je malo drugačije, zato što posjednik radi tu zemlju 100 godina.

Antonia Frlan: Zato je to na sudu.

Anita Jančić Lešić: Kada to dokaže upisati će se i ok i imati će prednost, jer mu je upisana Općina Lastovo i moći će se uknjižiti da mu je upisan Narodni odbor nikada se ne bi mogao uknjižiti.

Antonia Frlan: Vodio bi puno teži postupak.

Carl Ivelja: Ja govorim da smo mi možda toga čovjeka oštetili.

Marinela Kvinta Lešić: Ali u ovom slučaju nije uzurpiran, ništa nije na njegovo zemljište.

Carl Ivelja: Nije uzurpiran?

Antonia Frlan: Ne.

Carl Ivelja: Nije izgrađeno ništa na njegovo zemljište?

Antonia Frlan: Po katastru teško je procijeniti točno do granice.

Carl Ivelja: Jer ja što vidim na Arkodu, tamo je izgrađen zahod.

Antonia Frlan: Zato što je pomaknuto.

Carl Ivelja: Pomaknuto je? Znam otprilike koliko može biti pomaknuto.

Antonia Frlan: Mislim da po projektu nije na njegovu česticu, ne mogu garantirati nisam geodet, ali nije mu uzurpirano i na kraju krajeva ako se upiše on, upisati će se on, ali Općina je dužna upisati se na ono što je vanknjižno vlasništvo.

Carl Ivelja: Ako mu je nešto oduzeto i izgrdi nešto na to, može tu napraviti ugostiteljski objekt.

Anita Jančić Lešić: Po Urbanističkom planu uređenja ne može ništa.

Carl Ivelja: Ne može ništa po Urbanističkom planu uređenja?

Anita Jančić Lešić: Zato mi moramo mijenjati Urbanističkom planu uređenja.

Carl Ivelja: Zato moramo mijenjat Urbanistički plan uređenja, ali sve može.

Antonia Frlan: Na neke čestice bilo je upisano društveno vlasništvo s pravom upravljanja fizičke osobe i tu su se fizičke osobe upisivale. Tamo gdje je društveno vlasništvo s pravom upravljanja Narodni odbor Općine Lastovo i Narodni odbor Lastovo zna se da su Općine sljednici u građevinskom području, van građevinskog područja je država, a što će biti s ovime hoće li stranka dobiti svoje pravo vlasništva ili će ga dobiti Općina to ne znamo, ali bez ove Odluke ne možemo ga ni zatražiti.

Carl Ivelja: Ja mislim da bi bilo dobro da mi razgovaramo s tim čovjekom, možda bi čovjek nešto ustupio ili bi možda odustao od nečega u zamjenu za nešto.

Anita Jančić Lešić: Zamjene nisu legalne, ima jedna stvar koja se isto dogodila već desetljećima, ja ne znam od kada se to događa, mislim da se oduvijek na jedan način to radilo, da se rade zamjene. Zamjene Općina ne smije raditi, čak i kada je u njenome interesu, jer zamjene su se uglavnom radile u Općinskom interesu i logične su, savršeno su logične, ali se Općina na teren koji je zamijenila ne može uknjižiti i zakonski se ne smiju raditi te zamjene nego Općina ako treba neki teren za graditi nešto, ustvari mora to kupiti.

Isto tako ako Općina želi prodavati nešto treba ići natječaj makar je logično da to uzme susjed ili tako nešto i jednostavno je takav zakon i mi ga moramo poštivati, nama to nije uvijek u interesu, često nam nije u interesu, ali morat ćemo dalje tako raditi i sada ima masu takvih problema koji su nastali zbog što se to radilo i sada se ne mogu rješavati stvari, rješavaju se.

Predsjednik Dino Katić zaključuje raspravu i stavlja na glasovanje Odluku o preuzimanju nekretnina upisanih kao oblik društvenog vlasništva u vlasništvu Općine Lastovo – Trg Lastovskog poklada.

Nakon obavljenog glasovanja, predsjednik Dino Katić utvrdio je da se jednoglasno (sa četiri glasa „za“) donosi

Odluku o preuzimanju nekretnina upisanih kao oblik društvenog vlasništva u vlasništvu Općine Lastovo – Trg Lastovskog poklada (u privitku)

AD 9. ODLUKA O PREUZIMANJU NEKRETNINA UPISANIH KAO OPĆENARODNA IMOVINA U VLASNIŠTVU OPĆINE LASTOVO – ZK. ULOŽAK 1586

Rino Barbić: Koje je tu prezime?

Antonia Frlan: Ana Ortika, Tonka Frlan i treća sestra i za ovo su obaviještene, obaviještene su obitelji da je upisana Opće narodna imovina i da ćemo se mi uknjižiti jer ne znamo tko bi trebao biti upisan, mi ili oni i mi ćemo se na temelju Zemljišne knjige pokušati upisati. Oni su obaviješteni i mogu pokušati temeljem posjeda, a što se tiče kuće tu nije ništa sporno kada se upišemo izdat ćemo tabularne da se mogu upisati.

Rino Barbić: Ima li netko zainteresiran za to, jeli netko tražio?

Antonia Frlan: Ne, slučajno smo ovo našli, gledala sam Opće narodnu imovinu izašao mi je ovaj ZK izvadak pa sam vidjela da su kuće, a ne može biti da imamo kuću, a da ne znamo za nju.

Rino Barbić: Onda kad se Općina upiše na to i kada netko dođe tražiti onda to može dobiti?

Antonia Frlan: Na kuću, ova obitelj Ortika može, to znamo, jer su platili i to nije sporno.

Predsjednik Dino Katić zaključuje raspravu i stavlja na glasovanje Odluku o preuzimanju nekretnina upisanih kao općenarodna imovina u vlasništvu Općine Lastovo – zk. uložak 1586.

Nakon obavljenog glasovanja, predsjednik Dino Katić utvrdio je da se jednoglasno (sa četiri glasa „za“) donosi

Odluka o preuzimanju nekretnina upisanih kao općenarodna imovina u vlasništvu Općine Lastovo – zk. uložak 1586 (u privitku)

AD 8. ZAKLJUČAK – VOLGA LEŠIĆ

Predsjednik Dino Katić daje riječ Antoniji Frlan pročelnici Jedinog jedinog upravnog odijela.

Antonia Frlan: Dobili ste zahtjev u materijalima, tražila je da joj se za odštetu da u zamjenu čestica u Zaklopatici, zato što je put na Zegovo polje prošao preko njene parcele, međutim Općina Lastovo je 1997. godine, povjerenik vlade donio Rješenje kojim je kao naknadu štete dozvolio da se izgradi parking na toj čestici koju sada ona traži i ovo je bilo po njihovom zahtjevu tako da obeštetili su se na način na koji su se tada dogovorili 1997. godine, a s druge strane ne postoji, kao što je načelnica rekla, nikakva opcija zamjena jer nećemo se uknjižiti ni mi ni ona, tako da Vam je predložen zaključak koji ste dobili.

Carl Ivelja: Ta žena zna što je dala Općini ili ne zna?

Antonia Frlan: Put je prešao preko njezinog na Zegovu i dalje je upisana ona, međutim želim vam reći da je 1997. godine doneseno Rješenje od strane Općine kojim se kao naknada štete dozvoljava izgradnja parkirališta na našoj čestici.

Carl Ivelja: Crne jame ili parkiralište?

Antonia Frlan: Ja sam rekla parkiralište.

Carl Ivelja: Znači nije crna jama napravljena?

Antonia Frlan: Ja sam rekla za što je izdano Rješenje, za parkiralište i ovo je sigurno bilo na njihov zahtjev u vidu naknade štete čim je napisano tako i da je bilo ovoga jednostavno ne postoji opcija zamjene.

Carl Ivelja: Njezina je greška što se nije uknjižila odmah?

Anita Jančić Lešić: Nije se ni mogla uknjižiti, samo je dozvoljeno da se betonira.

Antonia Frlan: Samo izgradnja, nikakvo prelaženje u vlasništvo i da koristi.

Carl Ivelja: A taj put na Zegovu tko je vlasnik toga puta?

Antonia Frlan: Ona je, Općina se nije uknjižila.

Anita Jančić Lešić: Niti se može uknjižiti.

Carl Ivelja: Ne može se uknjižiti? Može li ona razbiti taj put.

Rino Barbić: Može.

Anita Jančić Lešić: Ne može.

Carl Ivelja: Mi možemo biti vlasnici njezinoga puta, a ona ne može biti vlasnik našeg parkirališta?

Antonia Frlan: Može, ako stavimo na prodaju, ako stavimo na prodaju i ako ga kupi može, a zamjene nikakve ne dolaze u obzir.

Anita Jančić Lešić: Ne zato što netko ne želi, nego se zakonski ne može.

Carl Ivelja: Netko je napravio grešku prije 10,20,40 godina, netko će izvući deblji kraj, Općina neće.

Anita Jančić Lešić: A oprost ona koristi parking već dugo.

Carl Ivelja: A mi ćemo koristiti put, ona će umrijeti, a put će se koristiti još 1000 godina, a ona ni njezini se možda neće koristiti toga parkinga, treba tu biti jako mudar kada se bude prodavala ta zemlja i ići na ruku toj ženi maksimalno, njuškajmo vidimo što se može zakonski tu.

Anita Jančić Lešić: Krenut ćemo u legalizaciju putova, po Zakonu sve što je izgrađeno do 2014. godine ili 2011. godine, nemojte me sada uzeti za riječ, Općina je dužna izmjeriti i trenutno radimo izmjere ceste od Pjevora do Peknjice i dole do Ždrele. Tom izmjerom će se odvojiti od privatnih čestica onaj dio koji je zauzela cesta i automatski jedinice lokalne samouprave imaju pravo knjiženja bez naknade, tako je po Zakonu i to je logično.

Mi možemo biti jako dobre duše i sve ceste koje su uzete, svi putovi, ne svi ali 90% ih je na nečijim česticama i mi možemo svih obešteti, možemo prodati sve ovo što nam je vanknjižno vlasništvo, zatvoriti Općinu ili zatvoriti put. Jeli nekome u interesu da mu preko

dijela njegove parcele prijeđe put i on može doći u svoje polje ili svoju šumu ili da se ne ide u to. U to se išlo prije 100 godina, Zakon je to regulirao, jer se ne može iz regulirati, ne govorim samo o Lastovu ima i drugih mjesta tako, da Zakon to nije napravio svatko bi mogao reći daj mi 100 kn, daj mi 1.000 kuna, a ovaj 100.000 kuna i to se neće riješiti nikada, to znači da nema tko održavati putove i da putove možemo zatvoriti. Mi sada gledamo sa pozicije jedinice lokalne samouprave, koja gleda interes svih, a to je da svatko dođe u polje, a prolazi preko 100 ljudi, a kada ja idem u svoje polje prelazim preko 99. a ja sam 100. i 99 njih prelazi preko moga. Putovi su interes svih ljudi, njih koji imaju polje zato su ljudi to dozvoljavali.

Carl Ivelja: Sve je to u redu, ali je istina da debele nepravde ima u tim poljima, jer nije Općina diktirala te putove, diktirali su neke osobe privatne gdje će proći put i nastali su putovi na način da su ti putovi sada neprohodni, nikakvi ili su neki prošli lišo nije prošao put preko njihovog, tako se iz vijugao put da nije prošlo preko njihovog, prošao je put preko moga, a ne preko vašega.

Dino Katić: Ima i toga da.

Carl Ivelja: Nije to radila Općina, ja sam kauboj, ja sam tu i ja ću reći gdje će proći bager, tako se radilo, vi ste tada bili u Vijeću kada se tako radilo.

Marinela Kvinta Lešić: I autoput se tako napravio.

Carl Ivelja: I autoput se tako napravio, a dali ćete legalizirati sve putove koji su nastali do 2014. godine? I putovi su nastali gdje ne može biti put, gdje je bespravna gradnja, hoćete li isto legalizirati te putove?

Anita Jančić Lešić: Ovako, sve što bude moguće negdje će možda nastati i spor, gdje nastane spor dogoditi će se što se ima dogoditi.

Koja nam je alternativa? Nemojmo legalizirati putove, nemojmo popravljati putove, da bi se popravila cesta ova tu koja postoji već 100 godina, mi je moramo uknjižiti u naše vlasništvo jer mi ne možemo dobiti sredstva ako to nije naše vlasništvo.

Carl Ivelja: O kojim cestama govorite nisam Vas razumio?

Anita Jančić Lešić: Govorimo o cesti put Lučice, kroz selo, negdje je u poljima, negdje je Općinsko, negdje je privatno, negdje je pola pola. Hoćemo li se mi brinuti o tim putovima, ne možemo dobiti novce, ne možemo ulagati na tuđe, ili ćemo napustiti te putove i zatvoriti. Na kraju će svi vratiti svoje putove samo neće moći nitko doći na svoju parcelu, što ćemo napraviti?

Carl Ivelja: A što ćemo napraviti s putovima koji su zatvoreni bespravno?

Anita Jančić Lešić: Idemo jedan po jedan, idemo rješavati.

Carl Ivelja: Ti putovi su zatvoreni na način da smo mi vijećnici, načelnici spavali smo i jednostavno se zatvorilo svugdje. Ništa ne poduzimamo, dolje u Lučici se zatvorilo, ima kuću dolje u Lučicu vaš prijatelj Merkaš, čuo sam da Vam je Merkaš prijatelj.

Anita Jančić Lešić: Nije mi prijatelj Merkaš.

Carl Ivelja: Ne nije.

Anita Jančić Lešić: Merkaš mi je došao na početku mandata i više mi se nikada nije pojavio pred očima.

Carl Ivelja: Dobro.

Marinela Kvinta Lešić: Nije bitno, ali se neki put zatvorio.

Carl Ivelja: On je zatvorio, Piča pokojni je zatvorio, kada je nevera u Lučici ja ne mogu doći do svoje kuće, zato što je netko spavao, zato što nekoga nije briga.

Anita Jančić Lešić: Nije spavao zadnjih par godina, iako neki privatnici...

Carl Ivelja: Treba se šetati po selu načelnice, svi mi, past će neki zidovi, past će neke meje, ubrzo će pasti, slušajte što Vam govorim, past će sada nešto i puno će biti veći trošak sanacije toga zida, nego napraviti sada neku hitnu radnju.

Anita Jančić Lešić: Ima toga puno.

Marinela Kvinta Lešić: Još ako se netko unesreći na taj određeni zid.

Anita Jančić Lešić: Svaki građanin i svaki vijećnik koji zna točno konkretan problem, bilo njegov privatni ili nekoga drugoga, treba se obratiti: čestica ta i ta, problem taj i taj i idemo riješiti problem.

Carl Ivelja: I građani, jeste to rekli da se građani trebaju Vama obratiti?

Anita Jančić Lešić: Ako primijete nešto da.

Carl Ivelja: Ali cijelo vrijeme to pričam, pola ljudi ne zna što je njihovo vlasništvo, nemaju pojma, ali Općina zna da je tu put, Općina zna gdje je put, zna gdje je sular, što znači sular? Sular, na zraku.

Predsjednik Dino Katić određuje pauzu od 5 minuta.
Nakon kratke pauze sjednica Općinskog vijeća se nastavlja.

Antonia Frlan: Ovo Vam je prijedlog.

Predsjednik Dino Katić zaključuje raspravu i stavlja na glasovanje Zaključak – Volga Lešić.

Nakon obavljenog glasovanja, predsjednik Dino Katić utvrdio je da se jednoglasno (sa četiri glasa „za“) donosi

Zaključak – Volga Lešić (u privitku)

AD 11 VIJEĆNIČKA PITANJA

Carl Ivelja: Evo mogu ja nešto, počeo sam sada sa gospođom koja je napravila, tj. njena obitelj napravila ilegalno garažu, ok neka je napravila.

Anita Jančić Lešić: Koje godine je napravila?

Carl Ivelja: Nema 20 godina, kada se čovjek vratio iz Australije. Sada su probili zid, srušili su zidove, sada su tu napravili prolaz, očito je to ulaz novi, veći ulaz za tu parcelu. Tu su se do sada parkirala vozila često i sada se ona buni što se tu parkiraju vozila, jer ona tu mora izaći autom, ona tu sada parkira auto.

Anita Jančić Lešić: U svome terenu.

Carl Ivelja: Čak sam jučer vidio da ona ne parkira auto u garažu, nego parkira auto tamo gdje se parkira Vilović, a ima garažu.

Anita Jančić Lešić: Tko je vlasnik toga?

Carl Ivelja: Remetina.

Anita Jančić Lešić: Gdje se ona tri auta mogu parkirati, tko je tu vlasnik?

Carl Ivelja: To je javno dobro.

Antonia Frlan: Mislim da je ono privatna površina.

Anita Jančić Lešić: Da, jer ono je nečiji ulaz u kuću.

Carl Ivelja: Da, on ulazi tamo u kuću i sve ono ispred čije je ne znam, po meni trebalo bi biti javno, a sada ne znam lako je to utvrditi.

Marinela Kvinta Lešić: Što se više kuća počne u selo sređivati, više će biti takvih problema, sve više i više.

Anita Jančić Lešić: U principu je idealno da svatko u svome vrtu napravi parking i onda se maknu s putova auti.

Carl Ivelja: Daj Bože da se kroz selo zatvori promet i zabrani se promet autima i idemo pješke, bilo bi nam puno ljepše, puno bolje i manje bi se nervirali.

Anita Jančić Lešić: Ljepše samo onima koji žive tamo.

Carl Ivelja: Sada ste donijeli odluku, ne znam na temelju čega ste je donijeli, da se zabranjuje zaustavljanje, odnosno parkiranje, zaustaviti se auto može 3 minute, u ulici Dolac. Zašto, povodom čega ste tu donijeli odluku da se tu zabrani parkiranje?

Anita Jančić Lešić: U onoj ulici se ne mogu dva auta mimoći ukoliko je parkirano auto, drugo auto ne može proći i zatvaraju jedan drugoga. Tamo postoje 3 osobe kojima je ulaz u kuću tu, ako se te tri osobe dogovore, da budu korektni jedan prema drugome da se maknu jedan drugome da mogu obavljati, svi imaju potrebe za iskrcati stvari, za ovo, za ono, to je njihov dogovor. Ukoliko postoje žalbe da netko ne može doći iskrcati ispred svoje kuće jer mu je netko parkirao i tako dalje, onda nažalost mora uredovati Općina, to je zadnje i loše rješenje.

Carl Ivelja: Jeli je podnijet nekakav zahtjev, jeli pritužba podnesena, usmeno ili pismeno?

Antonia Frlan: Pisano ne, usmeno da, Općina nije tu da rješava susjedske odnose, ali parkirate li se vi ispred svoje kuće na sred ceste da ne može nitko proći na Pasadur?

Carl Ivelja: Oprostite gospođo, ali ono je slijepa ulica.

Antonia Frlan: Ali je ulica.

Marinela Kvinta Lešić: A žena s kolicima ne može proći.

Carl Ivelja: Ali može proći, kada netko tu parkira vozilo može proći, mazga, čovjek i još koza može proći.

Antonia Frlan: Zašto ne može onaj čovjek koji živi u zadnju kuću doći i iskrcati nešto, jer zaustaviti se može, ne može se parkirati.

Carl Ivelja: To je sada stvar što smo prije rekli, što je načelnica rekla, dobro susjedski odnosi, ali dobro susjedski odnosi postoje, a zašto postoje, znam? Jer je gospođa renovirala kuću prije par godina, zamolila je susjeda Lukšu Šarića, da dopusti da otvori prostor i žena je otvorila dva prozora na njegovo, a on je dozvolio samo jedan. Može sada zatvoriti prozore ne znam kako ide procedura, govorim Vam kada se parkira vozilo u tu ulicu, idite izmjerite, skoro bi moglo proći auto, ne može ali skoro.

Anita Jančić Lešić: Ne može, ali skoro.

Carl Ivelja: Ne može, improviziran, ali 2 mazge mogu.

Antonia Frlan: Ali ne može proći tamo čovjek s traktorom koji isto tamo živi, ne mogu ovi doći do kuće dovesti staru ženu.

Carl Ivelja: Čovjek ne može proći traktorom?

Antonia Frlan: S tim putem ne može ako je auto parkirano, nemojte mi reći da može proći i traktor kraj njega.

Carl Ivelja: Ne može, ne može proći, ali toga ima na cijelo Lastovo. Evo ja sada dajem prigovor da ne mogu proći sa svojim autom u ulici Ravance, kada su neprimjereno parkirana vozila, isto tako ne mogu proći od Pjevora do Općine, jutros sam imao problema 10 minuta sam čekao da mi se oslobodi prolaz da dođem do ovdje, bilo bi bolje da sam došao pješke. Bila su parkirana vozila, jer netko izlazi iz garaže i tako dalje, krivo nastupamo, ovo je rješavanje čisto rodbinskih problema, po meni je. Moj brat ima sada puno veći problem, nego što ima Tonči Deklecijan, moj brat ima stranj i mora svaki dan raditi nešto u stranju, nije svaki dan, ali često ide tamo i on se ne može zaustaviti 3 minute tamo, Vi ste načelnice rekli da ćete Vi platiti kaznu ako je on dobije. Ne može netko dobiti kaznu, netko ne, ako je netko krivo parkiran mora svatko dobiti kaznu, a moj brat ima čestu potrebu za ići tamo, a Lukša Pinje isto ima čestu potrebu. Jeste li Vi razgovarali s Lukšom, moj brat sigurno nije napravio problem u parkiranju, a Lukša je napravio i Lukša se napije, međutim jeste li vi razgovarali s Lukšom? Lukša, dragi moj, godino moja, čovjek se žali, žena se žali, možeš li molim te...jesi

li nastupila na taj način? Molim te makni auto malo u desno da može proći traktor ili Tonči možete li se dogovoriti ti i Lukša, sutra Lukša idem, mogu li izaći traktorom. Čim je Lukši parkirano auto ispred kuće znači da je on kući, ja sam milijardu puta došao ispred, Lukša je trebao izaći pitao me mogu li maknuti auto, zašto ne, kriv sam i maknuti će se. To se događa po cijelome selu, ne u toj ulici, ne u toj slijepoj ulici, vi ste izabrali slijepu ulicu.

Anita Jančić Lešić: Ovako, kako ono „gdje čeljad nije bijesna, kuća nije tijesna“, ja sam razgovarala sa svakim pojedinačno nisam razgovarala zajedno, obavezujem se da ću ih svih zajedno pozvati i pošto je njima to najveći interes više nego ikome drugome, jer su tu 3 ulaza u kuću, da to ovisi o njihovom dogovoru hoće li znak tu stajati ili će biti tolerantni jedan prema drugome.

Carl Ivelja: To ste već trebali tako nastupiti, uvijek ispravljamo krive drine.

Rino Barbić: Da, ali tko će sada tamo pratiti, tamo se događaju stvari tko to zna što se događa i da se svađaju Lukša i ona.

Carl Ivelja: Ne svađaju se uopće.

Rino Barbić: Oni se ne svađaju, ali prijavljuju se policiji.

Antonia Frlan: Ne prijavljuju se, dolaze nama, mi ne rješavamo susjedske probleme.

Carl Ivelja: Tamo je žena mogla izaći sa mašinom na druga vrata, otvorila je druga vrata na put, mogla je tamo izaći mašinom i doći autom i ukrcat to u kamion, a sada se poteže Tonči Deklecijan, ja ne vjerujem da je on prijavio Lukšu Pinju.

Anita Jančić Lešić: Ma gledaj, ja ne mogu, nemam ni vremena, ni volje, a niti mi je to posao sukobe rješavati.

Carl Ivelja: A vi ste u konačnici isto rekli da ćete razgovarati s njima.

Anita Jančić Lešić: Razgovarat ćemo i reć ćemo ljudima što oni moraju i trebaju i što oni hoće, hoće li biti tolerantni jedni prema drugima, ako ću ja parkirati i smetati nekome i ti ćeš doći reći molim te makni se, evo me za 5 minuta sad ću i ti ćeš strpljivo pričekati mene, sutra ja tebe, jer će trebati jednome i drugome i kada je to tako sve se može, mi čekamo.

Carl Ivelja: Načelnice, zatvorimo promet kroz selo i nema više problema s autima, dozvolit će se: „alo treba mi tu i tu dozvola moram proći kamionom“.

Dino Katić: Pokušali su da bude jednosmjerna ulica kroz selo, pa je palo.

Carl Ivelja: Krivo je to napravljeno, to su napravili općinari za sebe, ne za narod, ne za građane, trebalo je zabraniti vožnju iz drugog smjera, a ne od Milana radione i to je bilo krivo, trebalo je staviti znak na Pjevor, zabrana od toliko do toliko sati, zabrana prometovanja vozila prema školi, skroz su krivo napravili znak, uvijek nešto krivo. Malo prostudirajte ovo što sam vam rekao, da se stavi znak zabrane na Pjevor, a ovi su mogli izlaziti.

Anita Jančić Lešić: Ne mogu sada pratiti, to je bilo prije par godina.

Carl Ivelja: Znak se odnosio na...

Antonia Frlan: Na smjer prema Pjevoru, u tu uru više ima prometa prema Općini, ljudi dolaze ovamo raditi i svi idu povesti djecu.

Carl Ivelja: Da, ali bi ih uputili na okolo.

Antonia Frlan: Ali dopušten je jedan smjer, logično je da je dozvoljen smjer koji je prometniji.

Carl Ivelja: Ali se ne odnosi na svakoga, ono je znak koji je bio postavljen i nije se odnosio na svakoga.

Antonia Frlan: To je sada nešto drugo, ali po meni je smjer bio ispravan.

Carl Ivelja: Ali se nije odnosio na svakoga, Dragi je mogao proći, Marčelino je mogao proći dalje, Biz je mogao proći dalje. Ali da se znak stavio na Pjevoru, znak bi se odnosio na svakoga i nitko ne bi mogao od Pjevora prema crkvi, nitko.

Anita Jančić Lešić: A što ti pokušavaš reći da bi se išlo preko sv. Antuna?

Carl Ivelja: Ne govorim ja o tome, znak je bio na radionu Milana Frlana, znak zabrane je trebao biti na crkvu sv. Roka tu je zabranjen prolaz od tada do tada.

Marinela Kvinta Lešić: U oba smjera?

Carl Ivelja: Ne, to se odnosi na jedan smjer, ne može proći ovamo i odnosi se znak na svakoga.

Dino Katić: To bi trebalo pogurati.

Antonia Frlan: Ne.

Dino Katić: Što ne?

Antonia Frlan: Logičnije je obrnuto da je smjer.

Dino Katić: Bolje je bilo kakvo rješenje nego ovo rješenje.

Antonia Frlan: Ali ok da se odnosi na svih.

Carl Ivelja: Nitko ne priječi Dragemu Pavlu da izlazi ovamo, svim parkiranim vozilima ispred Dragega Pavla, Marčelinu, Bizu, krivo je bilo postavljeno.

Anita Jančić Lešić: Razumijem.

Dino Katić: Ali oko toga treba voditi raspravu.

Anita Jančić Lešić: Ali mi moramo prvo odlučiti što želimo.

Carl Ivelja: A tko želi doći u Općinu, tko želi povesti dijete autom u školu neka ide oko, neka ide preko Sv. Antuna, s time rješavaš problem.

Anita Jančić Lešić: U periodu kada djeca idu u školu, to treba prometom dobro riješiti.

Dino Katić: A opet bi imao otpore pojedinaca.

Carl Ivelja: Imao bi.

Dino Katić: Prije si spomenuo garažu i nisi dovršio rečenicu.

Carl Ivelja: Ne razumijem, garažu sam spomenuo?

Dino Katić: Spomenuo si garažu u potezu od Pjevora do ovamo i nisi dovršio rečenicu, znači svaki puta će biti pojedinci.

Carl Ivelja: On izlazi na njega se znak ne odnosi.

Dino Katić: A u ovom slučaju si na strani interesa Općine, a u slučaju ove teme o kojoj smo razgovarali, držiš se čvrsto pozicije negativca.

Carl Ivelja: Uvijek ću biti na strani građana, trebalo bi uvijek biti na strani građana.

Dino Katić: Trebaš biti dosljedan tome, ako je viši interes Općine.

Carl Ivelja: Ja se slažem da Općina ima interes, ali ide iz Općine interes svih građana.

Anita Jančić Lešić: Točno.

Carl Ivelja: Nemamo mi više naše glasače, to više ne postoji.

Dino Katić: To nitko ne govori.

Carl Ivelja: Govori, govori se, naši glasači, mi nemamo više naše glasače, mi imamo naše građane, a građani imaju našeg načelnika i našeg vijećnika.

Anita Jančić Lešić: Znaš što će se dogoditi, imaš javni interes svih građana otoka Lastova i imaš nekakav privatni interes, čim Općina počne nešto raditi događat će se situacije gdje će doći u koliziju nešto što ja kao privatna osoba hoću i ono što Općina kao zajednica mora braniti interese svih radi i uvijek će doći do sukoba i uvijek će se netko ljutiti.

Carl Ivelja: Jeli se ovo snima?

Antonia Frlan: Snima.

Carl Ivelja: Nedavno smo prije nekoliko vijeća, na jednoj sjednici smo napisali izjavu, uglavnom u vezi projekta marine, jesmo li za tu marinu. Uputili smo to, naš stav, izjavu, jesmo li dobili kakav odgovor, zainteresirani su građani, grupa građana pita za to.

Anita Jančić Lešić: Ovako mi smo u tom Zaključku tražili da nas obavijeste ukoliko krenu bilo kakve radnje u vezi toga, dio toga Zaključka je govorio o tome da se izvijesti Općinu Lastovo ukoliko se bilo što krene. Općina Lastovo nije dobila do sada ništa.

Carl Ivelja: Ni razgovorom, ni dopis ni ništa?

Anita Jančić Lešić: Oni su dužni ukoliko netko nešto pokrene po tome pitanju, dostaviti informaciju, a nisu dostavili informaciju.

Carl Ivelja: Dobro, Vas sada pitam, imate li kakvih saznanja u vezi mogućih ulaganja u marinu, Jurjevu luku, marinu u Kremenu i područje Jurjeve luke?

Anita Jančić Lešić: Ne, zadnje vrijeme ne, nemam neke nove informacije.

Carl Ivelja: Recimo zadnjih godinu dana, jeste li s kime pričali u vezi marine?

Anita Jančić Lešić: Pričala sam jedino sa županijskim uredima u vezi ovog odvajanja Jurjeve od Kremene.

Carl Ivelja: U vezi?

Marinela Kvinta Lešić: Odvajanja Jurjeve od Kremene.

Anita Jančić Lešić: Odvajanja projekta Jurjeve i Kremene, to je onaj Zaključak.

Carl Ivelja: I što su ljudi rekli?

Anita Jančić Lešić: Ono je zaključak što je Općinsko vijeće donijelo, mislim da sam to već rekla na Općinskom vijeću, da je njihova preporuka da se to razdvoji zbog toga što je to ogroman projekt i zbog toga što oni koji se bave hoteljerstvom ne bave se marinama, a oni koji se bave marinama ne bave se hoteljerstvom i da bi možda dobili prije investitora ukoliko bi to bila dva projekta, što ne sprječava nekoga da uzme oba ako želi, ali generalno da se bar jedan projekt prođe.

Carl Ivelja: Kakav je njihov stav u vezi toga?

Anita Jančić Lešić: Njihov stav u vezi toga je bio da je to logično.

Carl Ivelja: Za nas pozitivan.

Anita Jančić Lešić: I o tome smo razgovarali, taj Zaključak smo donijeli i nove informacije ja nemam, postoji li, ja to ne mogu reći, ali da je mi službeno imamo, nemamo.

Dino Katić: Ali Ministarstvo je od Vas tražilo suglasnost na to odvajanje na temelju iskaza interesa određenog investitora.

Anita Jančić Lešić: Mi smo u Zaključku Vijeća rekli da bilo koja radnja da se pokrene da smo mi dužni da budemo obaviješteni, nismo obaviješteni znači da nije došlo do značajnog pomaka.

Dino Katić: Oni imaju neki iskaz interesa, država.

Carl Ivelja: Bliži se dvije godine mandata, još malo pa dvije godine mandata našeg, ljudi postavljaju puno pitanja, malo toga se vidi da se napravilo nešto, ja isto ne znam da se puno toga napravilo, znači nemam svaku informaciju, nemam sve informacije, čujem neke informacije negdje iz prve ruke, negdje od neke „čature“ i tako dalje. Neki dan je organizirala udruga Val, Annette Mufić je organizirala javnu raspravu, netko je bio, netko nije bio, lijepo je to sve bilo prikazano dijagrami, postotci i tako dalje. Postavila su se poslije neka pitanja, na koja smatram da bih ja trebao znati odgovor, a nisam znao što ću odgovoriti, nisam znao koje će me podpitanje dopasti i šutio sam, nisam ništa rekao, nije mene nitko direktno pitao da kažem što znam. Zanima me i njih zanima što se događa sa staračkim domom, gdje je došla faza zgrade staračkog doma?

Anita Jančić Lešić: U staračkom domu nije riješeno imovinsko pravno pitanje, zatražili smo povrat imovine i to je u postupku rješavanja.

Antonia Frlan: Dobili smo danas odgovor da dostavimo još neku dokumentaciju.

Anita Jančić Lešić: Super, izvrsno, znači u postupku je rješavanja imovinsko pravnih odnosa, to je jedan dio stvari. Obavila sam razgovor sa ravnateljicom Vela luke koja u svom statutu ima podružnicu Lastovo, ta podružnica u njenom statutu nije definirana potpuno, sada je u fazi da mi to definiramo skupa sa Županijskim uredom za socijalnu skrb i Ministarstvom socijalne skrbi i da dobijemo ulaz u mrežu domova socijalne skrbi. Općina je dala anketu za građane sve starije od 65 godina, ako imate građane starije od 65 godina molim vas da ih potaknete da odgovore o svojim potrebama sadašnjima ili eventualno budućim, za sve vrste usluga, za vrste usluga pomoći u kući, tj. vaninstitucionalne skrbi i institucionalne skrbi, kada ta anketa bude gotova onda ćemo dalje krenuti u razgovore o veličini, obliku i načinu svega toga. Projektna dokumentacija je već napravljena, ali je dosta stara, stara je preko 10 godina, znači projektnu dokumentaciju će trebati raditi ponovo ili njenu reviziju. Međutim pošto postoji projektant koji je to radio, ta revizija se može relativno brzo napraviti, može se napraviti za mjesec, dva dana ne treba trajati mjesecima jer inače izrada projektne dokumentacije za tako složene projekte traje jako dugo i onda treba nabaviti sredstva. Taj put je dug i taj put je kao i gradnja kuće, kada kreneš kopati crnu jamu, prvo kupiš teren, pa napraviš građevinsku dozvolu, pa dobiješ sve moguće potvrde, pa dobiješ struju i vodu, pa napraviš crnu jamu, pa staviš beton i na kraju imaš samo jednu betonsku ploču i onda tužno misliš nisam napravio ništa, a napravljeno je strahovito puno toga, potrošeno je strahovito puno para, samo što se početni radovi toga tipa na početku ne vide, tek se vide kada se krene dizati.

Carl Ivelja: Jeli imate problem vlasnikom zemljišta kod hotela Sirene, Ivan Lešić.

Anita Jančić Lešić: Ne postoji problem, nećemo o tome sada razgovarati.

Carl Ivelja: Ja bih razgovarao o tome.

Pauza 10 minuta

Carl Ivelja: Imam još pitanje, radi se o smeću, od kada sam došao prvih nekoliko Vijeća samo se pričalo o smeću, smeće, smeće, otkupna stanica i kako se već nazivaju te stanice, sada poslije dvije godine primjećujem da ima puno više smeća nego prije, a ima manje ljudi, sto

postoji ima manje ljudi zimi. Razlog je bio bura, bura je postojala i prije, postoji i sada, evo zadnjih 20 dana nema bure.

Marinela Kvinta Lešić: Misliš smeća van?

Anita Jančić Lešić: 20 dana ima bure.

Carl Ivelja: Nema, nema.

Anita Jančić Lešić: Na moju stranu ima, ja sam na sjevernoj strani.

Carl Ivelja: Na Soznju nema, ali ima smeća u izobilju. Sada sam mislio kojeg su vraga zaposlili onoga djelatnika na 4 sata, jer sam ga vidio par puta da kupi smeće, pa ga ne viđam više nikako, ali došao sam do zaključka slučajno, pošao sam u šparoge i popeo sam se gore na brdo tamo je novogodišnji prizor, okićena su stabla, to je visoko gore sa pustim najlonskim vrećicama to je tona toga, kao da ih je netko donio vrećama tamo i istresao, znači nije bura razlog jer je bura postojala i prije, a ja uvijek idem u šparoge tamo i tamo nikada nije bilo najlonskih vrećica sada ih ima, možemo se početi prošetati, teško bi vam bilo tu proći, ali uvjereni bi ste se da ovo što govorim je istina, znači nešto se događa sa smetlištem, krivo napravljeno, treba podignuti žicu, stroj ne radi, netko nešto krivo radi. Svo smeće nam je u vrećicama i možda se mrviti smeće, a vrećice se ne mogu samljeti i vrećice su slobodne i kada zapuše malo bura, prije dva mjeseca i odnijelo je to gore, to se gore ne vidi, vidi se nešto malo pokraj puta, prošetajte malo, to je katastrofa, ja idem svake godine u šparoge, 20 godina idem i to nikada nije bilo.

Anita Jančić Lešić: Idemo dalje, ajmo odgovor, u 2022. godini smo uložili 1.400.000 kuna za razvrstavanje otpada, razvrstavanje otpada je ogroman problem kojeg imaju i daleko veći gradovi što znamo daleko veće probleme koje mi imamo, mi imamo legalno smetlište, na vrlo lošoj poziciji jer je baš na udaru bure. Kupljen je stroj da bi smanjio obujam smeća zato što se na smetlištu mora smanjivati obujam smeća inače bi se zatrpali, trenutno se radi to sabijanje smeća u tom trenutku dolazi ako su bure, a jesu do velikog rasipa vrećica. Ja bih voljela da pogledate okoliš Karepovca i ostalih smetlišta, kako to izgleda, 5 metara od smetlišta ne možeš očekivati da nema preleta najlona. Isto tako smo zaposlili čovjeka na reciklažnom dvorištu koji prima razdvojeni otpada, toga do prije godinu dana nije postojalo, sada postoji, sada se može razvrstani glomazni otpad donijeti.

Carl Ivelja: Svaka čast za to.

Anita Jančić Lešić: U ovom trenutku se smeće sabija, pravilno raspoređivanje toga smeća je da se nakon sabijanja zaspje zemljom da do ovoga ne dolazi. Još nešto što smo riješili od otpada u okoliš, danas dolazi drobilica glomaznog otpada koja će otići na Sozanj i koja će samljeti dio glomaznog otpada koji se tamo kupi da bi se smanjio obujam, ti radovi ne mogu biti čisti, to ne može biti apoteka, ovaj tjedan će se samljeti glomazni otpad na smetlištu da bi se smanjio obujam. Oni koji gospodare Soznom s obzirom na mali kapacitet Soznja, jer ipak je sve više turista, sve više je smeća jer je takav život, jako je potrebno dobro gospodariti s time, toga prostora nema beskonačno, a on mora potrajati. Nakon toga sabijanja smeća, nakon toga što on samelje glomazni otpad tu neće biti kesa, ako se samelje otpad, a trebao bi se samljeti ovaj tjedan onda više kese neće letjeti. U ovom trenutku dok je on sabijao otpad, kese su letjele i svaki puta kada se bude sabijao otpad kese će letjeti, jedino što možemo čekati nekakav natječaj, dobiti novce i dignuti 30m visoku ogradu.

Carl Ivelja: Razmislite načelnice o zabrani, to se napravilo na Dugom otoku, o zabrani plastičnih proizvoda, tamo ne postoji mineralna voda u plastici, postoji mineralna voda u staklenoj boci, vrećice su od papira.

Anita Jančić Lešić: To nije moja odluka, to mislim da bi trebala biti odluka Vijeća.

Carl Ivelja: Odluka Vijeća, evo mi smo tu.

Anita Jančić Lešić: Moramo onda biti spremni na sve posljedice, to je fantastično i meni se ta ideja sviđa.

Carl Ivelja: Koje su posljedice toga?

Anita Jančić Lešić: Poskupljenje svega ionako skupog transporta.

Carl Ivelja: To je kapitalizam ili Hrvatska posla, papir je jeftiniji.

Anita Jančić Lešić: Svjetska posla su, razdvajanje otpada i nas kao građane će jako puno koštati. Da bi se nešto moglo reciklirati mora se razdvajati puno detaljnije nego što itko za sada razdvaja.

Rino Barbić: Ne razdvaja nitko.

Anita Jančić Lešić: Jedini otpad koji se može prodati je papir, sav drugi otpad koji se razvrstava i vozi na kopno treba se platiti da ti ga uzmu, to košta i Komunalac d.o.o. i naše građane će koštati i mi ćemo ići u to razvrstavanje i idemo, međutim toliko puno stvari treba napraviti da i to sve funkcioniralo i onda će to trajati. Za sada je uloženo 1.500.000 kuna, otvoreno je reciklažno dvorište, čisti se divlje odlagalište farme, pri tome ćemo samljeti glomazni otpad i ja mislim da je to jako puno za godinu i pol dana.

Carl Ivelja: Rekli ste mi objašnjenje za ove plave kante, inače ja sam nakupio jako puno toga papira i nitko ga ne nosi, istresao sam ga, nisam to više mogao gledati u zajedničko smeće, riješen je problem dobro, dogovorili ste se.

Anita Jančić Lešić: Imali smo problem godinu dana ulaska u posjed prostora koji je potreban za skupljanje i recikliranje papira i ja se nadam da ćemo kroz 15-20 dana ući u posjed toga, Komunalac d.o.o. će onda moći skupljati papir, ako ga ne skupi i ne stavi na suho mjesto onda kao da ga i nije skupio.

Carl Ivelja: Na jednom vijeću sam tražio da se stavi jedna longeta, štrika metalna na potezu od kuće Borovine.

Anita Jančić Lešić: Imam to na umu, tražila sam, nije napravljeno.

Carl Ivelja: Prošlo je dvije godine.

Anita Jančić Lešić: Ono je gadno.

Carl Ivelja: Došli su Dubrovnik ceste i nije ništa napravljeno, padne li dijete tu nema mu spasa, može proći biciklom, mazga, sve može proći kroz to. Onda ona rampa nisam čuo da se dogodilo opet, katamaran, dok njen otac još radi, čujem da zatvara firmu da ide u penziju, s njim se dogovorite, nemojte se dogovarati s Radežom, to je jednostavna rampica.

Anita Jančić Lešić: Da, Radež je jako velik i skup, po 50.000 kuna za rampu.

Carl Ivelja: To je previše da, za katamaran previše, ali može se napraviti nešto, on može nešto napraviti sa samo dvije osovine i dvije gume i daska/rampa, to se može napraviti za 5.000 do 10.000 kuna, to je isto jedan građanin upozorio prije dvije godine, bilo je već na vijeću. Uglavnom u vezi te zabrane parkiranja da još samo nešto kažem, nekada kada sam bio dijete, mi smo to zvali „pr dom“, gdje su sada parkirana pusta vozila, tu nisu bila vozila, tu je bilo igralište, trava, lijepa stabla, krug betonski, balo, igralo se na boče. Sada su stavili igračke za djecu, to je lijepo, stavile su se masline, ne znam kome je to palo na pamet.

Anita Jančić Lešić: Meni nije, to je staro 20 godina ja nemam veze s time.

Carl Ivelja: Katastrofa jedna, dignuti travnjak, dignuti ona lijepa stabla koja su već bila i ova auta, katastrofa, ulazio je tada neki traktor za donijeti neko piće i to je to. Tu zabranite parkiranje, Tonči Deklecijan ne može doći sa traktorom govorite da se on žali, Tonči i njegova obitelj su nekada imali izlaz na drugu stranu, zatvorili su ga i sada prolazi preko moje zemlje, hoće izaći, smeta im Lukša Pinje, svaka ona kuća Goso, Štropić, Ambroz svi su imali prolaze za doći ispred Općine, svi su uzurpirali prostore, ulice i sada nekome smeta parkirano vozilo u slijepoj ulici. Malo toga se dogodilo u dvije godine, ja ne vidim ništa opipljivo, smanjio se broj ljudi, slabo se rađaju djeca. Što je sa zgradom nasuprot Vaše zgrade u Ublima?

Anita Jančić Lešić: Zatražena od države, još uvijek nije riješeno.

Carl Ivelja: Imate li dopis, imate li bilo što?

Anita Jančić Lešić: Pisane požurnice, prije dvije godine je napravljeno, također smo zatražili za povrat od države dosta, da bi se zatražio povrat od države treba pripremiti dosta dokumentacije, ta dokumentacija se priprema kako se što pripremi tako se ti zahtjevi šalju. Zadnjih par mjeseci je poslano 4-5 zahtjeva i vjerujem da će početi dolaziti, tako da je to isto tako stvar u postupku koji traje. Još ću nešto reći, ja možda nisam kao osoba ili generacijski sklona puno govorenju, to mi je mana, to mi je u politici definitivno mana i taj grijeh priznajem, ali ja bih mogla okolo sazivati i govoriti i u onom trenutku kada ne bih imala posla. Danas imam razgovor sa projektom od 800.000 kuna, kojeg će platiti Općina za Farmu i postoji dogovor sa izvođačima luke Ubli koja ide isto vrlo skoro i koja je isto veliki novac, to je moj posao, ja ne mogu pratiti i ja ne trebam pratiti.

Carl Ivelja: Ne morate vi to raditi svaki dan, možete raditi u dva mjeseca, zbog građana jednu javnu raspravu, napravilo se to, to i to.

Anita Jančić Lešić: I ne mogu pratiti gdje tko, što radi.

Carl Ivelja: Ali možete reći što vi radite.

Anita Jančić Lešić: Da, ali ti već 15 minuta govoriš o tome kada je netko prije 20 godina zatvorio sular, je greška, je loše.

Carl Ivelja: Ne spominjem vam to sada, ja sada vama govorim da kažete građanima, ne vašim glasačima, da kažete što se do sada napravilo, napravljeno je to i to, problem je taj i taj, recite im.

Anita Jančić Lešić: Hoću, to je moja greška priznajem.

Carl Ivelja: Možete to napraviti, to je transparentno.

Anita Jančić Lešić: Mogu, svaka čast.

Marinela Kvinta Lešić: Ljude koje nešto zanima oni mogu doći na neko određeno mjesto i pronaći neka rješenja.

Carl Ivelja: Ne.

Marinela Kvinta Lešić: Kako ne, mogu doći u načelnice, mogu doći u pročelnice.

Carl Ivelja: Ljudi stvaraju svoje filmove, svoje priče i onda šire te glasine i onda se širi glasina Anita je ovo ono, a uopće tako nije, bilo bi dobro i za nju, napravili smo to i to, složili smo to. Ja bih još nešto rekao, jedan vijećnik, dva vijećnika, tri vijećnika, četiri vijećnika i već tako duže vrijeme, ona ne može doći jer nema katamarana. Bilo bi dobro da nađete zamjenske članove vijeća i da ja recimo moram ići na put, svi smo skupa ovdje, ja mislim da dišemo skupa i da želimo svi isto, mene sada vrijeđa nešto, tebe nešto, ali svi smo tu radi Lastova svi dižemo ruke, nemojte reći to, to i to ja prekidam. Nećemo razbijati vijeće, nije u interesu, nećemo razbijati da ja neću reći ništa, mučim, cijelo vrijeme mučim, danas sam rekao nešto jer je kap prelila čašu.

Dino Katić: Situacija je generalno po pitanju zainteresiranosti mladih za politiku, za preuzimanje nekakve odgovornosti nikakva, ni meni nije nekada ugodno biti tu, ali ja znam zašto sam tu. Ja sa svojim stavom i ponašanjem pokušavam posijati neko sjeme, da ovi koji dođu iza nas da pokušaju raditi na način na koji smo mi radili, dogovorom, jer mislim da je generalno Lastovo u takvoj situaciji da mi sebi ne možemo priuštiti prepucavanja, zabijanje noža u leđa i takve slične stvari. Moramo osigurati stabilnost, da bi se barem što od ovoga moglo realizirati i ti sada u svojoj diskusiji spominješ i privatno i javno i interesa Lastova i politiku i sve u jedno i teško je na takav način polemizirati s tobom. Slažem se da je bezbroj obećanja bilo i starački dom na primjer, ali to se i tada znalo da je to vrlo teško izvedivo i ako se izvede hoće li biti rentabilno i to je upitno. Moramo biti svjesni da taj starački dom moramo napuniti, ja sam razgovarao s načelnicom neki dan, moramo ga napuniti s ljudima s Lastova, to je 40 mjesta.

Anita Jančić Lešić: To su sve stvari koje su otvorene i moram napraviti pripremne radnje i to je proces.

Carl Ivelja: Sve je proces, uvijek je bio proces nešto je pošlo dobro, nešto je pošlo krivo, tako se uvijek događa ili krivo razmišljamo nekada, ja imam jedno mišljenje vi imate drugo, vi ste u pravu, ja sam u krivu, ali ja sam ubijeđen da sam u pravu, ali mislim da nema elana.

Anita Jančić Lešić: To ne bi rekla.

Carl Ivelja: Motor je teški dizelaš, to zadnjih 40 godina.

Anita Jančić Lešić: Gledaj ovako, elana ima, puno se radi i puno je rezultata, ali problema ima i da će sve biti idealno neće i neće biti nikada, ako imaš 100 problema iskrsnuti će 101 i to je tako, a ne možemo na sto strana. Mislim da smo zgrabili jako puno i puno stvari je u pripremi.

Carl Ivelja: Lijepo bi bilo da to sve građani znaju, da nije to sve kako ja vidim i kako oni vidu, bilo bi to dobro da svi znaju to, to i to i da se svaka pojedinost svake radnje zna.

Rino Barbić: Ne baš svaka pojedinost.

Anita Jančić Lešić: Gledaj ovako, mi smo za ovu realizaciju što će sada biti na Farmi na Spivniku, to već traje godinu dana, zatražen novac, dobiveno odobrenje, izrađena projektna dokumentacija.

Carl Ivelja: Ja sada prvi puta čujem da mislite na Spivnik, cijelo vrijeme mislim na smetlište.

Antonia Frlan: Govorili smo divlja odlagališta.

Anita Jančić Lešić: Nismo se sporazumjeli, divlja odlagališta pripremaju se godinu i pol dana za jednu realizaciju, a to je sitnica prema imovinsko pravnim problemima koje imamo, to su procesi koji traju, jednostavno je tako.

Carl Ivelja: Ima tu procesa koji se mogu izbjeći, tipa zašto se tamo odlagalo, jesmo li mi tu jesmo li mi znali da se odlagalo, stop ne možeš tamo odlagati.

Anita Jančić Lešić: Jesam li ja kriva tome? Jesmo li mi sada ovdje krivi tome?

Carl Ivelja: Jesmo, jer se odlagalo, ti kamioni su odlagali prije par mjeseci.

Antonia Frlan: To je nešto drugo, to je građevinski materijal, odlagat će ga opet.

Anita Jančić Lešić: Govorimo o drugoj stvari.

Antonia Frlan: Neće oni sada uklanjati građevinski materijal, nego smeće.

Carl Ivelja: O smeću pričamo, a kako ćete otpremiti građevinski materijal? Pogotovo ako je to nešto društveno, a nešto nije, kako ćete izvaditi taj materijal, dolje je ponor? Tamo mi je ovolika rupetina napravljena s bagerima, prođite jedan put s autom i vidite nedostatke i onda naložite čovjeku koji je to napravio, a znate tko je to napravio to je čovjek koji vam radi usluge, da ponese dvije kante cementa i zacementat će te rupe i nitko neće lajati, tu je bio prije cement ja sam ga stavio, on je napravio rupu ja sam stavio cementi sada je opet rupa.

Antonia Frlan: Gdje je ta rupa, jeli možete reći?

Carl Ivelja: Tamo prema uzbrdici gdje ja živim.

Anita Jančić Lešić: To ćemo riješiti.

Carl Ivelja: To su sitnice, ali treba se šetati po selu pa ćete vidjeti koji sular će se zatvoriti, koji zid će se srušiti, evo dat ću vam jedan zid, srušiti će se zid kraj Brlate, ono gdje je bila pala, posječena pala i riješen problem, odvalit će se zid, cijela meja će pasti dolje, onaj trokut gdje su se stavljale zastave.

Marinela Kvinta Lešić: Jedno pitanje, djeca iz Ubli koja koriste ono igralište pitaju hoće li ikada dobiti neku ogradu, koju su nekada imali okolo, lopta ide na cestu, u hotel, na one zidine.

Dino Katić: Betonsko igralište?

Marinela Kvinta Lešić: Oko betonskog igrališta ogradu koja je nekada postojala.

Anita Jančić Lešić: I tu smo u procesu dobivanja vlasništva, da jer im lopta leti pa trče za loptom na cestu. Čekaj jeli govoriš o Pasaduru ili Ublima.

Marinela Kvinta Lešić: Ublima, igralište u Ublima ispod Sirene.

Anita Jančić Lešić: Ne ide im u more, rekla si da im ide u more.

Marinela Kvinta Lešić: Niz brdo im je pa ide.

Anita Jančić Lešić: Lako što im ide u more, nego će ih satrat auto, znam, tu bi isto morali, čekamo nečije novce, a dok dočekamo to će trajat.

Rino Barbić: Vidio sam da su neki dan radili na cesti onu kanalizaciju, jesu to riješili, jeli to riješeno?

Anita Jančić Lešić: Oni su tamo kopali, pročistili su sve što su mogli, jeli do kraja gotovo ja se nadam da je, nisam stigla nazvati, išla sam s njima jedan dan i pokazivala sam im gdje, jer su mi rekli da se nakon one poplave čistilo ispod.

Rino Barbić: Napunilo se kamenja i svega.

Anita Jančić Lešić: Rečeno mi je da se čistilo nakon poplave od Brda do trga i do one šahte preko puta Sirene, a ovaj gore da nije čišćen iako nije bilo kamenja, ondje dolazi strahovito puno zemlje od Vinog polja i radili su na onoj šahti preko puta Sirene i na onoj prema cesti, prema selu, ono je očišćeno. Moram priznati da nisam stigla nazvati Jakova Belića i pitati ga koliko su uspjeli napraviti.

Carl Ivelja: Ja sam od prije nekoliko dana član nadzornog odbora NPKLM vodovod d.o.o. i na sastanku mi je rekao Jakov Belić da će se čistiti taj dio kanalizacijskog otvore, cijevi i da će se raditi nekakvi radovi u Zaklopatici.

Anita Jančić Lešić: Radovi su napravljeni, 400 metara nove trase, rekli su mi iz Zaklopaticice da je nasuto, ali nije betonirano ni asfaltirano, jer sam rekla Jakovu Beliću da će nam uskoro doći ovi za asfaltiranje Portorusa, pa da bi bilo bolje da se dogovore sa Dubrovnik cestama da im plate asfalt, a ne beton. Oni mogu betonirati u roku od 2 dana, ali mislim da je bolje

pričekati koji dan da se stavi asfalt , jer gdje god se stavi beton, beton padne i imamo rupe.

Carl Ivelja: Dobro, što se tiče ovoga poteza Ubli, kanalizacijske cijevi oni su bili neki dan i mislio sam da će bajpasirati one cijevi, međutim oni to nisu napravili, stavili su neku cijev unutra ali nisu bajpasirali uopće, i dalje je stanje kao i prije. Par dana poslije su došli neki drugi za čistiti, oni su došli sa šmrkovima i tako dalje, sa tim pumpama i nisu napravili ništa. Iz toga otvora su izvadili kongule, par konguli, ali ja sam razumio gospodina Belića da će oni otvoriti cijeli kanal, tako se mora čistiti kanal neće se drugačije, ovo su samo vatrogasne mjere.

Anita Jančić Lešić: Oni kada su čistili onaj dio, samo tamo je navodno opet kamenje, onaj dio od Brda prema dolje one ulice, oni su svakih 10 metara otvarali i pročišćavali, to je radio Mustafa i Dragi tada poslije ove poplave. Ovi su sada išli od šahte do šahte i pročišćavali, ja ti sada ne mogu reći koliko su oni izvadili.

Carl Ivelja: Da, ali velika je udaljenost od šahte do šahte ima udaljenosti i sada ne možeš uhvatiti taj materijal.

Anita Jančić Lešić: A oni imaju drugu tehnologiju i neću im se miješati.

Carl Ivelja: Ne možeš, nema šanse.

Rino Barbić: Kolike su te cijevi?

Anita Jančić Lešić: Cijevi su napravljene paralelno oborinska i kanalizacijska voda, one su kvadratne i izgrađene od cigle.

Rino Barbić: Tako je, ja sam prolazio kroz to, onaj dio od Mustafe prema dolje.

Anita Jančić Lešić: I ovi što su mi rekli nisu pregrađene do vrha, gore ima i rupa na nekim dijelovima i onda u slučaju prevelikih oborinskih voda, jer kanalizacija nikada nije prevelika, može se prelijevati iz oborinskih voda u kanalizaciju, to je tako rađeno 30 godina te cijevi su dobre, ali su negdje i oštećene.

Carl Ivelja: Problem je tu što je ušlo kamenje unutra, ušle su kungule unutra, ušao je šut unutra i sada ulazi svašta unutra, ulaze i vrećice i grane i to sve začepљуje i zemlja ulazi.

Anita Jančić Lešić: Ne bi smjele, kada je velika kiša iz Vinog polja sve one kanale na kraju ide kroz Ubli onom cestom, djelomično je kanalizacija iza zgrada, djelomično je u cesti i tom kanalizacijom ti sve živo ide u more, od sela s ove strane ide zemlja i na isto se taloži i ona može puniti ovaj dio koji je od oborinskih voda. Ovamo su navodno kongule očišćene, sada je ovaj očistio kongule koje nisu čišćene, od Sirene do pumpe, jeli u potpunosti očistio ne znam.

Carl Ivelja: Nema šanse, nije mogao očistiti i ja tvrdim da nije očistio.

Anita Jančić Lešić: Ja ne mogu tvrditi da nije očistio.

Carl Ivelja: Ja tvrdim da nije očistio, da nije mogao očistiti, nema šanse.

Anita Jančić Lešić: Ja ti ne mogu tvrditi, pokušalo se očistiti, je li se očistilo do kraja ne znam, to je dužnost NPKLM vodovod d.o.o., prošle godine smo tu imali ogroman problem. Dogovor je bio takav da kada ona šahta procuri da Komunalac d.o.o. dolazi i ispumpavao je nekoliko cisterni, i lani se u toku ljeta ispumpavalo prosječno svakih 15 dana i NPKLM vodovod d.o.o. je to uredno plaćao. Ovu zimu se čak dogodilo da se i zimi začepilo, ja mogu reći da nisam gledala je li prije toga bila velika kiša ne mogu se sjetiti, je li prije toga curenja bila velika kiša ili ne, ali zimi se dva puta začepilo na što su se meni kose digle, jer to znači da će se preko ljeta još više začepiti, ali vidjet ćemo.

Marinela Kvinta Lešić: Koje konkretno rješenje bi trebalo biti, dugoročno?

Anita Jančić Lešić: A konkretno rješenje je da je ta kanalizacija građena 1933. godine, da je ta kanalizacija pretrpala tu poplavu, da je je negdje malo urušena ili ne, ne može se 100% utvrditi, da bi se trebala staviti potpuno nova kanalizacija, da je to stvar Hrvatskih cesta jer je to u državnoj cesti i NPKLM vodovoda d.o.o. kao firme to je njihov sustav. Ovu godinu je NPKLM vodovod d.o.o. je napravio 400 metara nove trase i napravio je pročišćenje kanalizacije, lani su čistili kanalizaciju prema Lučici zato što postoje cijevi u moru, postoji zadnja šahta, to se gradilo pitaj Boga kada i stavljen je bajpas i nikada nije direktno spojena zadnja šahta između sv. Mihovila i Lučice i cijevi u moru koja ide između sv. Mihovila i Lučice, lani su to napravili. Pitala sam ljude smrdi li manje, kažu da smrdi i dalje, naboj je veliki i ima tih odušaka bezveznih, ali su spriječili to i na kraju im je ta kanalizacija cupala okolo, a ovi su sada spojili to da ide u more, ne cupa, ali smrad se teško sprječava jer su nagibi veliki pa imaš mjehure zraka i eto to su radili lani.

Carl Ivelja: Što se tiče cijevi Ubli-Pasadur, od tih radova skoro nema ništa, ima veći problem na Pelješcu veća dužina cijevi i tako dalje, to treba upirati, da se riješi naš problem, a ako imaju problem na Pelješcu neka ga rješavaju.

Anita Jančić Lešić: Ovako ja ne znam koje je bolje rješenje, ali NPKLM vodovod d.o.o. je prije jedno pola godine poslao upit, odnosno obavijest da bi oni napravili jedno 300 metara novog vodovoda i spojili Prehodišće.

Rino Barbić: S Pasadurom?

Anita Jančić Lešić: Ne, da bi Prehodišće dobilo vodu treba 2 kilometra ovamo iz stare trase, oni su predložili da dolazi voda na Lastovo i ide brdom prema Vinom polju prema Ublima, 300 metara je od glavne trase koja dolazi na otok do Prehodišća i oni bi radije napravili tu trasu. To je jedna dobra stvar jer je to potpuno nova trasa, kada kopaju dali stave veću ili manju cijev u principu je velika razlika troška. Oni još nisu to počeli raditi i ja sam razmišljala o tome jer je to stvar o kojoj Vijeće treba raspravljati, to su teme za Vijeće i to su teme za razgovor. Dali dugoročno bi se više isplatilo za Pasadur inzistirati na tome da se spoji iz Prehodišta na Pasadur.

Rino Barbić: Da, ali onda će se tamo trebat raditi vodosprema, jer neće moći doći voda.

Anita Jančić Lešić: Ovo ide gore.

Rino Barbić: Hoće li imati pada dovoljno? Znam da se penje gore.

Anita Jančić Lešić: Penje se gore, iz jednog određenog nivoa gore se spušta dolje. Ja sada

tehničko rješenje i detalje projekta ne znam, znam samo lokacije.

Rino Barbić: Treba vidjeti kolika je razlika dubine gore na Pasadur.

Anita Jančić Lešić: Taj projekt nećemo raditi mi raditi će inženjeri, ali u svakom slučaju prije nego što oni počnu raditi projekt, isplatilo bi se razmisliti o toj opciji za budućnost i ona kada rade projekt da se digne visoko da stigne do najviših kuća predviđenih, ne izgrađenih.

Rino Barbić: To bi bilo bolje nego kopati iz Ubli do Pasadura, neka se napravi, neka se proširi cesta, ali draže bi mi bilo da ide ovamo i da se napravi poslije cesta prema Prehodišću jer je sve usko i tako dalje.

Anita Jančić Lešić: To je stvar u kojoj mi moramo bit bolji.

Dino Katić: Sada kada govorimo o NPKLM vodovod d.o.o. i tim odnosima s nama, mislim da smo mi u dobroj poziciji, s obzirom i to sada da ti primiš na znanje, s obzirom da si u nadzornom odboru, znamo da načelnik Općine je član skupštine i mi imamo načelnicu koja je član skupštine NPKLM vodovoda d.o.o. i mi da se tako izrazim sa našim članom skupštine tvorimo većinu koja kroji politiku NPKLM vodovoda d.o.o. S obzirom na tu situaciju i s obzirom na situaciju da udio vodne infrastrukture u ukupnoj infrastrukturi NPKLM vodovod d.o.o. mi imamo po 13% mi se čini.

Anita Jančić Lešić: Mi imamo 8%.

Dino Katić: Imamo onda jedan dobar dio, s obzirom na broj ljudi na površinu otoka, mislim da je to situacija koja se mogla bolje iskoristiti i sa boljim i kvalitetnijim lobiranjem mogli bi više dobiti za sebe u smislu ulaganja, mislim da se s obzirom na te okolnosti i premalo ulaže, eto to je moje mišljenje da bi se trebalo više izvući.

Carl Ivelja: Treba gnjaviti, ali nemojmo zaboraviti cestu Pasadur- Ubli, bez obzira što sada više neće biti situacija vode i tu treba napraviti projekt.

Anita Jančić Lešić: Tu ostaje Dragovoda.

Carl Ivelja: Projekt šetnice, projekt biciklističke staze, jer cesta je postala jako opasna, isto i prema Zaklopatici nije baš nešto, uska je cesta, ljudi se šeću i vozi se brzo, sve brže se vozi, bilo bi lijepo proširiti cestu za 1 metar.

Anita Jančić Lešić: Ustvari treba onu cestu put Pasadura rekonstruirati pošteno, po novim mjerilima, pričala sam sa Ivom Kaštelanom o tome.

Carl Ivelja: Zdravstvo, što je sa drugim liječnikom?

Anita Jančić Lešić: Dolazi 2. svibnja.

Carl Ivelja: 2. svibnja? Nema ga od 1. studenog.

Anita Jančić Lešić: Od 16. siječnja.

Dino Katić: Imam jednu situaciju samo ću ukratko ako mogu, radi se o inicijativi Nikolić

Branka, radi se o klaviru koji je darovan od pokojnog Dražinića maestra Općini Lastovo. On je bio stacioniran u crkvi i sada odlukom svećenika Tončija Prižmića on se treba dislocirati iz crkve, klavir je u vrijednosti negdje 25.000 eura i sada mi Branko govori da bi idealno bilo u Dom kulture samo moraju biti određeni stupnjevi, radna temperatura.

Antonia Frlan: Ne može tamo, zgrada nije u dobrom stanju trebat će možda mijenjati krov i nešto tako vrijedno ne bi bilo dobro staviti tamo.

Dino Katić: Mislim dolje u kino salu?

Antonia Frlan: U kino salu?

Dino Katić: Njegov je stav da bi se to moglo tamo locirati uz neke male preinake neka mala ulaganja.

Anita Jančić Lešić: Pa neka dođe u Općinu pa možemo razgovarati, mislim ja nemam ništa protiv, dapače.

Marinela Kvinta Lešić: Da rekao mi je za tu problematiku.

Dino Katić: Imamo čovjeka na Lastovo koji je u toj branši i to nam treba, treba nam i kultura i glazba i rad s djecom u tom smislu, tako da bi mogli njega možda uvažiti i izaći mu u susret u tom smislu.

Marinela Kvinta Lešić: S obzirom da velečasni ne dozvoljava u crkvi nego samo sakralnu glazbu, taj klavir se neće ni koristiti u crkvi.

Carl Ivelja: Možda se može u školi ako ne može u toj Sali.

Antonia Frlan: Mislim čisto zbog sigurnosti.

Marinela Kvinta Lešić: On traži rješenje.

Carl Ivelja: Možda neka treća lokacija.

Dino Katić: Nema je, evo razmisli, ja sam razmišljao nema treće lokacije.

Antonia Frlan: Neka podnese zahtjev i što mu točno treba.

Dino Katić: Kino sala i on je stacioniran tu, jer to je ogromno.

Carl Ivelja: Što govore problemi vlage i tako.

Dino Katić: On tvrdi da uz malo ulaganja može dovesti prostor..

Antonia Frlan: On zna kakav je prostor dolje.

Dino Katić: I to mi je potvrdio i Tomislav koji je domar.

Anita Jančić Lešić: Neka dođe ovdje pa ćemo razgovarati.

Dino Katić: On ima neke svoje stavke neke svoje uvjete.

Antonia Frlan: Što bi trebalo?

Dino Katić: To je velika vrijednost i ne bi smjelo puno ljudi imati ključ, da svatko ulazi unutra.

Anita Jančić Lešić: To je javni prostor u kojem recimo lovci kažu mi ćemo održati skupštinu, u kojem će sada Gverino vježbati, u kojem će sada u subotu biti plesno događanje koje će biti vani, a ukoliko bude kiša će biti unutra, unutra će 20 ljudi protrčati, biti će dječja priredba.

Dino Katić: A može li ključ biti tu u Općini.

Anita Jančić Lešić: A ključ i nema 5 ljudi, Općina daje ključ ljudima kojima treba.

Dino Katić: Previše ljudi drže ključeve i to je istina.

Carl Ivelja: Imam još jedno pitanje, neki dan sam bio u nekoj komisiji, u kojoj sam odlučivao da Općina daje neka sredstva raznoraznim udrugama, među njima je i lovačko društvo. Postoji problem vrana na Lastovu, nije istina da se ne mogu loviti, mogu se loviti vrane, može se napraviti dogovor sa lovcima, dajemo im neka sredstva, pa mogu ta sredstva uložiti u uništavanje tih vrana, vrane su problem Lastova.

Marinela Kvinta Lešić: Na Pasaduru nikada nije bilo vrana, a sada ih ima.

Carl Ivelja: Ne znamo što nas čeka još.

Anita Jančić Lešić: Vrana je skroz crna ili ona što ima smeđe kada raširi krila?

Rino Barbić: Crna.

Anita Jančić Lešić: A smeđe je gavran.

Dino Katić: A pametna je kao čovjek.

Anita Jančić Lešić: Da, baci orah da mu je auto zgazi.

Carl Ivelja: Mogli smo razmisliti i o uvođenju ponovo stipendije, ukinute su stipendije to bi bila dobra stvar, dajemo novčana sredstva nekoj firmi iz Orebića, lovačkom društvu.

Anita Jančić Lešić: Kojoj firmi iz Orebića, HGSS?

Carl Ivelja: HGSS.

Anita Jančić Lešić: Što nam je zakonska obaveza.

Carl Ivelja: Mogli smo dati stipendije učenicima, studentima, vratiti to.

Marinela Kvinta Lešić: Ali ne svima.

Carl Ivelja: Napraviti odluku kako treba.

Marinela Kvinta Lešić: Ja sam za određeni kriterije, a ne da svi imaju, ne trebaju svi imati stipendiju, samo određena zanimanja koja su potrebna otoku Lastovu.

Carl Ivelja: Ne samo to, svi smo mi Lastovci i oni što živi u Beogradu je isto Lastovac, može doći iz Nigerije netko i reći da je Lastovac.

Marinela Kvinta Lešić: Dobro sada nećeš školovati voditelja životinja za zoološki vrt, jer to na Lastovu nema, zašto dati stipendiju.

Carl Ivelja: Imamo viška novaca.

Anita Jančić Lešić: Nemamo baš viška novaca, dobro izgleda ali...

Carl Ivelja: Dobro, koliko je bilo prije par stipendija, koliko je bilo tih stipendija?

Marinela Kvinta Lešić: Svi su imali.

Antonia Frlan: Nisu svi imali.

Anita Jančić Lešić: Nisu svi imali, ali su vam stipendije ljudi moji dvosjekli mač, zato što je na Lastovu teško predvidjeti deficitarna zanimanja. Ako ti u ovom trenutku kažeš ovako: Dali se na Lastovu traži apotekar? Ne jer je riješena stvar, apoteka radi. Da i školuješ jednog apotekara treba 6-7 godina, sutra ti može ne biti, nakon toga se netko zaposli, pa ti 30 godina to zanimanje traje, mi smo mali i imamo široku potrebu za paletu zanimanja i sve je to nekako osobno, netko ti se doseli i ti si riješio problem apotekara, a onda ti je odjednom problem nastao. Mi ne možemo dugoročno planirati svoje potrebe, vrlo je teško zato što nemaš 100 apotekara, pa kažeš 5 mi ih ide u penziju, 5 će ih poći, godišnje mi ih fali 90 i idemo dati 10 apotekarskih stipendija i ti ćeš dobro pokriti to je sve do jednog, do drugog do četvrtog. Ja sam za deficitarna zanimanja, ali će ti se dogoditi da ćeš proglasiti deficitarno zanimanje, čovjek će diplomirati i netko će se uvaliti, on neće 30 godina naći posao, a dogodit će ti se da nešto nisi proglasio deficitarnim zanimanjem u međuvremenu taj netko tko radi je pošao i ne možeš naći ni za lijek tu drugu osobu, 100% će se dogoditi pre malo nas je.

Dino Katić: Svima po manji iznos, najbolje je.

Carl Ivelja: Pa možda i to, svima manji iznos, nema studenata ne znam koliko, nema učenika koliko toliko, ljudi je sve manje i manje, biti će ih sljedeće godine sve manje i manje, to je novac koji raspalimo na neke zakuške i tako dalje.

Predsjednik Dino Katić zaključuje sjednicu u 12:45 sati.

Prema tonskom
zapisnik napisala
Nevena Čengija

Predsjednik
Općinskog vijeća
Dino Katić, v.r.

KLASA: 021-05/23-01/02

URBROJ: 2117-15-02-23-4

U Lastovu, 25. travnja 2023. godine

Prilog:

- Godišnji izvještaj o izvršenju Proračuna Općine Lastovo za 2022. godinu
- Izvješće o izvršenju Programa građenja komunalne infrastrukture Općine Lastovo za 2022. godinu
- Zaključak o usvajanju Izvješća o izvršenju Programa građenja komunalne infrastrukture Općine Lastovo za 2022. godinu
- Izvješće o izvršenju Programa održavanja komunalne infrastrukture Općine Lastovo za 2022. godinu
- Zaključak o usvajanju Izvješća o izvršenju Programa održavanja komunalne infrastrukture Općine Lastovo za 2022. godinu
- Izvješće o obavljenoj provjeri provedbe naloga i preporuka danih u reviziji učinkovitosti upravljanja i raspolaganja nogometnim stadionima i igralištima u vlasništvu jedinica lokalne samouprave na području DNŽ u 2017. i 2018. godini
- Odluka o izmjeni Odluke o zakupu površina javne namjene
- Odluka o preuzimanju nekretnina upisanih kao oblik društvenog vlasništva u vlasništvu Općine Lastovo – zgrada Općine Lastovo
- Odluka o preuzimanju nekretnina upisanih kao oblik društvenog vlasništva u vlasništvu Općine Lastovo – Trg Lastovskog poklada
- Odluka o preuzimanju nekretnina upisanih kao općenarodna imovina u vlasništvu Općine Lastovo – zk. uložak 1586
- Zaključak – Volga Lešić